

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

શ્રી ઐન આત્માનંદ જીન
ખારગેઈટ, ભાપનાલી - ૩૯૫૫૦૧.

આત્મ સંવત : ૨૮
વીર સંવત : ૨૪૪૯
વિક્રમ સંવત :
પુસ્તક : ૨૧

સંદેશ :

Reg. N. B. 431

श्रीमहिन्द्रजयनन्दसूरि सदगुरुन्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

५-२१-२८५-२१३१५।५।७।१०।११।

॥ सम्प्रधारवृत्तम् ॥

यातं भोगाभिलाषेऽग्निलिपिदमहो जीवितं तावकीनं ।

यत्नो नैव त्वयावृ कृत इह जननकेशविच्छेदहेतुः ॥

त्यक्त्वासर्वित गजेन्द्रशुतिशिखवरन्लष्टेषु भोगेण शीघ्रं ।

‘आत्मानन्द प्रकाशं’ कुरु हृदयगतं येन शब्दसुखं स्यात् ॥ १ ॥

पु. २१. | वीर सं. २४४६. भाद्रपद आत्म सं. २८ | अंक २ जो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर

विषयानुक्रमणिका.

	पृष्ठ.	विषय.	पृष्ठ.
भित्ति	२७	१ लैन औतिलासिक साहित्य.	४३
	२८	२ प. सुखलालछाईनो मतर अंडु साथे	
जावनाना लाभो.	२९	३ लैन धर्म संभाधीनो वार्तालाप.	४६
पठ छक्काना लैनोनी वस्ती	३०	४ विकार अने भभालोयना.	४८
इथा.	३०	५ श्रीमान् विषयानन्दसूरि (आत्मानन्द)	
५ श्रावनेन्द्र भ्रातिनो भार्या	३१	६ भद्राराजना भंडिन आतुर्भास.	५०
		७० वर्तमान सभाचार.	५०

वार्षिक भूल्य ३. १। द्याल अर्थ आना ४.

आनां श्री-टीर्थ प्रेसमां शाल शुद्धार्थां लक्ष्मीधर्मे छाप्युं-भावनगर.

શ્રી પંચપરમેષ્ઠી ગુણુરત્નમાણા.

(વિવિધ અનેક ચમત્કારિક કથાઓ સાથે શ્રી પંચપરમેષ્ઠીના
૧૦૮ ગુણોનું વિસ્તાર પૂર્વક અપૂર્વ વર્ણન.)

સક્લ મંત્ર શિરોમણિ, અનેક ગુણુરત્ન મહોદ્ધિ, મૌદ્યૂર્વના સારઙૂત પંચપરમેષ્ઠી નમ-
રકાર મહામંત્ર કે જેનો મહિમા કલપત્રક કરતાં પણ અધિક શાખાકાર મહારાજે વર્ણવેલ છે.
અને જે ધ્યાન કરવા યોગ્ય છે; નવલાભવાર વિધિપૂર્વક જ્ય કરતાં-નર્દેનું નિવારણ યતાં
અવનો પાર-મોક્ષ પમાય છે, એમ અપૂર્વ મહિમા શાખામા વર્ણવેલ છે.

આ મહા મંગળકારી પંચપરમેષ્ઠીઓ નવકાર મંત્ર કે જેના ૧૦૮ ગુણો હોધને તેનો
ચમત્કાર-પ્રભાવ તથા તેનું ક્રણ ઉદાહરણ પૂર્વક વિસ્તારથી આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે,
કે જેના અક્ષાસ અને આરોગ્યનથી માનવજીન સક્રણ થાય છે.

જિનેશ્વર ભગવાને આત્માના મોક્ષ માટે ધ્યાન-તપ ઉત્કૃષ્ટ કિયા કહેલી છે, અને ધ્યાન
પંચપરમેષ્ઠીના ૧૦૮ ગુણોનું થઈ શકે છે. પંચપરમેષ્ઠી, શ્રી અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય,
ઉપાધ્યાય અને સાધુ મુનિશાળ અને તેના અતુલમે ભાર, આઠ, છત્રીશ, પચીશ અને સત્તા-
નીશ ગુણો મળી ૧૦૮ ગુણું થાય છે, કે જેનું નવકારવાળી દ્વારા ધ્યાન થઈ શકે છે, આ ૧૦૮
ગુણોનું જીણપણે સર્વ હોધને ન હોધ શાકવાથી હાલ ઘણે લાગે નવકારવાળીમાં ગુણોને બહસે
માત્ર નવકારમંત્રનું એક એક પાર એક સ્મરણ થાય છે; પરંતુ શાખાકાર મહારાજનું કથન પંચ
પરમેષ્ઠીના ૧૦૮ ગુણાં વર્ણનનું સ્મરણ, નવકારવાળી દ્વારા મોક્ષ મેળવવા માટે કરવાનું
કર્માન છે. જેથી ભલ જનોના ઉપકાર નિભિતે શ્રી જિનલાલસુરિ મહારાજના આજાથી શ્રી
અરતર ગંધીના વિદ્ધાન મુનિશાળ શ્રી રામવિજયજી ઉપાધ્યાયજી મહારાજે આ ગ્રંથમાં
તે ઉત્તેસ્તમ ગુણોનું અપૂર્વ, સુંદર, સરલ અને મોક્ષદાયી વર્ણન અનેક ચમત્કારિક કથાઓ
દ્વારા ગોચરાયેણી હકીકતો, શાખોની સાહોતો આપોને મોક્ષના અભિવાસિઓ મારે તેના
અલોકિક રચના કરી છે.

એકદંડે આ ગ્રંથ મનુષ્ય જીવનનો માર્ગદર્શક અને ધ્યાન કરવા જી
નવકાર મંત્રનો જ્ય કરનાર મનુષ્યોએ આસ આ ગ્રંથ લાભ્યવા, સાંભળવા, ક
યોગ્ય છે. જેથી તેની મહારાજાને ઉપયોગિતાના સંબંધમાં જેઠલું લખ્યે તેઠલું
આવી જતનો વિસ્તારદ્યુત ગ્રંથ પંચપરમેષ્ઠીના ગુણો માટે આ પ્રથમજ પ્રકટ.

દેરેક જૈન અહૃતા ધરમાં, લાલભીરામાં, નિવાસ રથનમાં સ્મરણ, મનન જાર એ
ગ્રંથ અવસ્થ હોવેજ જોઈએ. હંચા ઝાગળા ઉપર સુંદર ગુણરાતી ટાઈપોથી છપાવી, મુરોલિત
આંગારીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. ડિમિત શા. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદુ.

મળવાનું ડેકાણું — શ્રી જૈન આત્માનાં સલા-ભાવનાં.

ॐ

આતમાનન્દ પ્રકાશ.

॥ બંદે વીરમ् ॥

ગ્રપગતમલે હિ મનસિ સ્ફટિકમળાવિવ રજનિકરગ-
ભસ્તયો વિશનિ સુરવસુપદેશગુણાઃ, ગુરુવચનમ-
મલમપિ સલિલમિવ મહદુપજનયતિ શ્રવણ-
સ્થિતં શૂલમભવ્યસ્ય ।

કાદમ્બરી.

[પુસ્તક ૨૧] વીર સંવત् ૨૪૪૯ માદ્રપદ આત્મ સંવત् ૨૮. [અંક ૨ જો.

ॐ

વાર્ષિક-ક્ષમાપના.

સુર ધર્મ બનધુ—

મિથ્યાલભિ દ્વાર્કાત યાચવા વા અર્પવા સત્ત શાશ્વતું,
દેસમાન “ભાત ! વિચારતાં સૌંદર્ય સાધન ઐક્યતું;
કરી સાધના પથ્રૂપણુણી પૂછ્ય પથ વિકોઠવા,
એન્દ્રાલ્યુપદ્રુત ક્ષમા અપરાધની માખૂર્ય મૈત્રી વધારવા.
એ કુ એક દિન.

વેલયંદ ધનશ.

—→*૩૩૩૩૩૩*←—

क्षमापना।

मांदाकिंता।

आ संसारे जन्म धरीने छष्ट साकृत्य शुँ हो ? अव्या जाण्या जगतपति आ साधना शी करी हो ? ए विचारे निज हृदयथी धारने सौ क्षमाने, मैत्रीलावे ओ स्वजन ! मुजना होष विसारनेने, पामे व्यालां परम प्रभुनां पूर्ण आशिष वेगे, धर्मे कर्मे अवन वहने सत्यना अष्ट पथे; जे शक्षा हो प्रभु तरइ ते सर्व अंधु प्रति हो, ने तेथी ओ स्वजन ! मुजना अंतरेथी क्षमेहो !

संसारमां जन्म धरनार प्राणी मात्र-चेतनवंता लुवो, ऐहिक अंधनो अने अवननां प्रलोलनो तेने यथाशक्ति परित्याग करी छष्ट प्रति सतत प्रथाणु करी रह्या हो. आ प्रकृति स्वर्गीय होई जनसाजने आहरपात्र हो. समाजना हित-चिंतक-प्रजनाथडे, धार्मिक अवनना छष्ट शुद्धओ, प्रणा संघने उपर्युक्त लक्ष्य प्रति होरवा अने एज पंथना प्रवाची इपे अवन व्यतित फरवा उपहेशे हो. महापुरुषप्रणित अंथो, एज अनुपम सूत्र योधे हो. प्रकृति पणु तेज मांत्र, दक्ष्य थती सर्व वस्तुओमां सुणावे हो के :—

“ कुट्याणु साधो ! ” “ अहातां शीधो ! ” “ जगत हो ! ”
संसारना सांसारिक अवननी मायामयी मोहलरी रात्रीना अंधकारमांथी अहार आवो !

अनेक थंत्रणु अने कष्टप्रह भनोवेहना सहतां पुरुषार्थ साध्य-पुत्र प्रिया, गृह के लक्ष्मी आहि कशाथी अवनमां भधुता भीली नहिं अथवा हुद्धये क्षणुलर शांति अनुलवी नहिं ! अरेदे ! ए अविश्रांत करेला पुरुषार्थनुं शुँ कृण ?

सत्धर्म प्रखेता-आस पुड्येअ, आत्मकृत्याणुनां छष्ट साधन इपे विद्या लक्ष्मी-प्रेम डे रवजनने वर्णवेळां हो. एज साधनथी संसारपरनो अनुराग वृद्धि पामे, देह पर आसक्ति थाय तो अवनपंथनी रम्य दिवाढांडी उप छष्ट आलाई जय. माटे एज जन्म्या-अव्यानुं सार्थक्य शुँ ?

ओ सर्वां तर्थामि जगतपिता ! क्षमावंत परमात्मन सर्व जगतेन क्षमनार क्षमानो अमूल्य संव अभावा मानवावनमां ओतप्रोत करेला. नेथी हुद्धयां उंडां उंडां अज्ञानानां दार एक पर्याप्त खुद्धां थाय, कर्त्तव्यध्वंसक फडा एक पर्याप्त खुद्धां नूटी जय, अरा अवगत्थी प्राणी मात्र परस्परनां अवननी शुँ चवणे. उडेली शडे-भुद्धा सही हो.

ओ धन्य आत्मन ! प्रसो !

तडारी घेठे हुद्धयपूर्वक क्षमा आपी हुद्धय हुद्धयथा लोट एवां भीठां आंदो लनो अमे अनुसवीअ एज अमारूं परम सौभाग्य हो !

ॐ

शांतिः

शांतिः

शांतिः ॥

स्वदेशी भावनाना लाभ.

२६

स्वदेशी भावनाथा यता अनेक प्रकारना लाभ

— (०) —

तेवने जे के सुगंधी पुण्यादिक वस्तुनी भावना आपवामां आवे छे तेना तेना प्रसंगथी ते ते नामथी ओणापाय छे. ए रीते धीरु अनेक चीजेने शुल भावना-मुट आपवाथी ते तेवीज शुल परिणुति (परिणाम)ने धारणु करी दे छे. अत्यारे आणा हिन्दमां बहेणे भागे स्वदेशमां उत्पन्न यता शुद्ध स्वदेशी वस्त्रादिकथीज गमे ते भोगे यतावी लेवानी भावना स्वदेशहितैषी दरेक हिन्द, मुसलभानादिकना हिकमां ज्ञेशब्द याली रही छे तेवे प्रसंगे अन्य नानी मोटी कोमे उक्ता स्वदेशी भावनाने उडापणुथीज आहर्ये छूटेक. ज्यां सुधी स्वदेशी हुन्नर उद्योगो साजा-अखंड हुता यां सुधी सहु स्वदेशीथीज पौषाता-स्वदेशी वस्तुथीज स्वफुटुं ख निर्वाह सुखे करता. परंतु ज्यारथी असली हुन्नर उद्योगने विनाश करवामां आव्यो त्यारे परदेशी वस्तुओ उपर आधार राखवानुं शङ् थयुं अने विदेशी मोहुक वस्तुओ जेम जेम भगती गध तेम तेम मोहान्धपछे तेना स्वीकार यतोज गयो ! आ विदेशी मोहुज्जणे हिन्दनी भारे हुर्दशा-अवनति करी अथवा ए मोहुज्जणमां इसायाथी हिन्दनी आवी हुर्दशा थर्द ए अत्यारे हिन्दना खरा हितैषीने रवार्थ त्यागी साधु-चरित्र योडा एक अनुभवी पुरुषोना सहभोधथी मोड मोड समजायुं. तेथीज विदेशी वस्त्रादिक उपरनो मोहु कंधक घरयो. परंतु विदेशीनी मोहुज्जण कंध लेवी तेवी शुच्यवणुकरी नथी. ज्यारे हिन्दना दरेके दरेक नाना मोटा स्वी पुरुष ए विदेशीनी मोहुज्जणने उडापणुथी हर ईंझी हे अने शुद्ध स्वदेशी भावनाथी दरेकनुं दीव सारी रीते रंगार्ध जय, शुद्ध स्वदेशी नहुं एवी अने गमे तेवी विदेशी वस्तुओ वगर यतावी लेवानी हिम्मत पौतानामां आवे, अने ज्वननी जळ्रीयातो अने एटदी ओष्ठी करी नांगे, तो पछी अवनत थयेवा हिन्दनो उद्य थवो हुर्दस नथीज. अद्यके तेनी लुंटयेली जैरवता मुनः प्राप्त थाय, पणु आपणु अनेक प्रकारना नकामा भोग विलासवडे स्वल्लवनने सुअशील-विलासी करी मूळयुं. तेने माटे लेझता अर्थ भाटे अनेक प्रकारनी उपाधिओ वहेरी लीधी. अने रवार्थ अंध भनी अनेक पापाचरणो पणु करवा मांड्यां तेने परिणुमे अनेक ल्लवोने हुःप्र-त्रास उपलव्ववा शङ् कर्या-कराव्याने करनारने अनुमोहन आपवा मांड्युं. कडेवान छे के एक हिन्दनीज प्रज्ञ भाटे प्रतिवर्ष अधी भीलोमां जे जे वस्त्रादिक वण्णाय छे तेने कांल यढाववा भाटे वपराती यरणी लगलग एक कोड जनवरोनी कतलथी नीपनवामां आवे छे. प्रतिवर्ष एकला हिन्द भाटे आटलां जनवरोनो ज्यां भोग अपातो रहे यां पशु-धन क्यांथी वधी शके ? धणे भागे वस्त्रोने कांल यढाववा निमित्ते वपराती लाजो जनवरोनी यरणी विदेशी वस्तुओ प्रत्ये

૩૦

શ્રીઆત્માનંદ પ્રકાશ.

અહીની પ્રજનો મોહુ વધારવાનેજ ઉપગોગમાં લેવાય છે. વિદેશી વસ્તો જે વરાના ગયાંત્રની મદદથી વણ્ણાય છે તેમાં તેનું ઘણું એક સત્ત્વ બળ—ઘરી જાય છે. તેથી તેવાં વખ્ત ગમે તેટલાં મોહુક છતાં લાયો વણત ટકી શકતાં નથી, અને પ્રતિદિન સુખશિલતામાં વધારો કરી મૂકે છે. તેથી બચવા ઈચ્છતા દરેક લાઈ જેણે શુદ્ધ સ્વહેશી વસ્તુનોજ આદર કરવો જોઈએ, એથી સાહાધ આવશો, કરકસરથી રહી શકશો, ઘણી એક ઉપાધ અળપાઈ જશે અને જીવન નિર્દેષ બનશે. શુદ્ધ સ્વહેશી વસ્તુનો ખરા હીલથી આદર કરી સ્વજીવન નિર્વહુ કરતાં તેના અનેક ગુણું સ્વતઃ સમજશો ત્યારે થીજુ અનેક વિદેશી મોહુક ચીજે પ્રત્યેનો ચાહુ આપોઆપ એછો થતો જશે, તેના વગર ચલાવી લેતાં શિખાશો અને શુદ્ધ સ્વહેશી પ્રત્યે સહભાવ આપોઆપ જગશો. જીથી આપણી લાવી પ્રજનનું પણ લારે હિત થશે ને દેશ-સમાજનો પણ ઉદ્ધાર થશે.

ઇતિશાસુ

સદગુણાનુરાગી મુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજી.

→૪૦૫૫૪૫←

મુંબઈ ઇલાકાના જૈનોની વસ્તી વિષયીક હશા.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૭ થી શરી)

ગયા અંકમાં દર હજારે શહેરમાં કેટલી વસ્તી હતી તે અતાવ્યું છે હવે સાંસારિક સ્થિતિ અતાવીએ છીએ.

જૈનોની સાંસારિક સ્થિતિ.

કોડો ૪ થો.

કુલ.	જૈન વસ્તી.	કુંવારા.	પરણોલા.	વિધુર.					
ક્રમાંક.	સંધળા.	પુરુષ.	સ્ત્રી.	પુરુષ.	સ્ત્રી.	પુરુષ.	સ્ત્રી.		
૦-૫	૫૩૬૫૩	૨૬૪૮૮	૨૭૧૬૫	૨૬૨૬૨	૨૬૫૮૨	૧૬૧	૫૨૭	૩૫	૫૬
૫-૧૦	૬૨૪૧૬	૩૧૭૭૦	૩૦૬૪૮	૩૧૨૩૬	૨૭૭૩૨	૪૬૮	૨૬૬૧	૬૬	૨૨૬
૧૦-૧૫	૫૫૫૬૮	૩૧૮૮	૨૬૭૨૦	૨૬૬૭૪	૧૦૪૩૬	૧૭૧૩	૭૮૧૦	૧૬૧	૪૭૧
૧૫-૨૦	૩૮૫૫૩	૨૧૫૨૨	૧૮૦૩૭	૧૫૬૦૮	૧૭૬૪	૫૩૧૫	૧૫૩૦૨	૨૮૬	૬૬૫
૨૦-૨૫	૪૦૫૩૬	૨૧૦૦૩	૧૬૫૩૩	૧૭૮૬	૪૩૪	૧૧૪૬૨	૧૬૮૬૬	૭૨૨	૨૨૦
૨૫-૩૦	૪૨૫૦૪	૨૨૬૧૨	૧૬૫૮૨	૪૪૬૮	૩૪૭	૧૫૬૬૮	૧૫૬૪૭	૧૪૪૬	૩૫૬૮
૩૦-૩૫	૩૮૮૧૦	૨૦૭૮૩	૧૬૦૮૭	૨૬૧૬	૨૦૬	૧૫૮૬૭	૧૩૨૧૧	૧૮૧૭	૫૬૫૦

નૈનોની વસ્તી વિષયીક દરા॥

૩૧

૩૪-૫૦	૩૧૩૮૫	૧૭૦૭૩	૧૪૩૧૨	૧૭૬૫૪	૧૨૬	૧૩૨૩૪	૮૫૧૦	૨૦૪૪	૫૬૭૬
૪૦-૪૫	૩૧૦૩૫	૧૫૬૪૬	૧૪૩૮૬	૧૩૪૭	૧૭૦	૧૧૬૬૪	૭૩૨૧	૨૬૩૫	૭૮૬૮
૪૫-૫૦	૨૦૧૭૦	૧૧૧૪૪	૬૦૨૬	૭૫૮	૪૩	૭૬૬૬	૩૭૬૩	૨૪૧૭	૫૧૬૦
૫૦-૫૫	૨૩૪૭૨	૧૧૫૧૦	૧૧૬૬૨	૭૩૮	૫૬	૧૦૫૮૬	૩૪૫૪	૩૧૭૬	૮૪૪૮
૫૫-૬૦	૧૦૮૩૫	૬૦૭૦	૪૭૬૫	૩૩૭	૨૧	૩૭૪૫	૧૨૧૫	૧૮૮૮	૩૫૨૬
૬૦-૬૫	૧૪૮૭૧	૬૮૦૬	૮૦૬૫	૨૬૦	૩૩	૩૮૫૦	૧૧૫૮	૨૬૬૬	૬૮૭૪
૬૫-૭૦	૮૮૨૬	૨૪૬૦	૨૩૨૬	૧૦૫	૬	૧૨૬૨	૩૨૬	૧૧૨૩	૨૦૦૪
૭૦ ઉપર	૭૬૪૨	૩૪૦૫	૪૨૩૭	૧૩૩	૨૬	૧૪૬૩	૩૮૫	૧૭૭૬	૩૮૨૬
	૪૮૧૩૪૨	૨૫૦૪૭૩	૨૩૦૮૬૬	૧૨૬૦૮૬	૭૫૬૮૮	૧૦૧૬૨૫	૬૮૨૪૬	૨૨૪૫૭૫૬૬૩૨	

ઉપરનો ડેટા નૈનાની વસ્તી વિષયીક દરા છે તે માલુમ પડે છે. મુંબઈ ધ્રુવાક્રમાની નૈનાની કુલે વસ્તી ૪૮૧૩૪૨ ની છે તેમાં ૨૫૦૪૭૩ પુરુષો અને ૨૩૦૮૬૬ સ્ત્રીઓની વસ્તી છે, તેમાં કુંવારા પુરુષોની સંખ્યા ૧૨૬૦૮૬ ની છે એટલે લગભગ ૫૦ ટકા કુંવારા છે અને પરણેલાની સંખ્યા ૧૦૧૬૨૫ ની છે એટલે લગભગ ૪૧ ટકા પરણેલા છે અને વિધુરની સંખ્યા ૨૨૪૫૭૫૬૬૩૨ ની છે.

કુલે જેન સ્ત્રીઓની કુલે સંખ્યા ૨૩૦૮૬૬ ની છે; તેમાં કુંવારિ બાળિકાની સંખ્યા ૭૫૬૮૮ ની છે એટલે સેંકડે ૩૨ ટકા કુંવારિકાઓ અને ૬૮૨૪૮ પરણેલી સ્ત્રીઓની સંખ્યા છે એટલે સેંકડે ૪૪ ટકા પરણેલી છે અને વિધવા સ્ત્રીઓની સંખ્યા ૫૬૬૩૨ સ્ત્રીઓની છે એટલે લગભગ સેંકડે ૨૫ ટકા વિધવા સ્ત્રીઓ છે.

કુંવારા પુરુષોની સંખ્યા ૧૨૬૦૮૬ ની છે તેમાં પંદર વર્ષની અંદરની ઉંમરના કુંવારાની સંખ્યા ૮૭૪૭૨ ની છે, એટલે પંદર વર્ષની અંદરના ૬૮ ટકા કુંવારા છે અને કુમારિકાની કુલે સંખ્યા ૭૫૬૮૮ ની છે, તેમાંથી દર્શા વર્ષની અંદરની કુમારિકાની સંખ્યા ૫૪૩૧૪ ની છે એટલે દર્શા વર્ષની અંદરની કુમારિકાઓ સેંકડે ૭૧ ટકા છે.

૨૦ થી ૪૦ વર્ષની ઉંમરના કુલે નૈનાની સંખ્યા ૧૭૭૭૧ ની છે, તેમાં કુંવારાની સંખ્યા ૧૬૦૦૧ અને વિધુરની સંખ્યા ૬૧૦૯ ની છે એટલે ૨૦ થી ૪૦ વર્ષ સુધીના સેંકડે તેવીસ ટકા કુંવારા અને વિધુરની સંખ્યા સેંકડે સાત ટકા છે.

૨૦ વર્ષની ઉંમરના પરણેલા છોકરાઓની સંખ્યા ૭૬૮૭ ની છે અને કુલે પરણેલાની સંખ્યા ૧૦૧૬૨૭ ની છે એટલે વીસ વર્ષની અંદર પરણેલાની સંખ્યા સેંકડે સાત ટકા આવે છે.

કુલે જેન પરણેલી સ્ત્રીઓની સંખ્યા ૮૮૨૪૬ ની છે તેમાં ૧૫ વર્ષની અંદર પરણેલ બાળકીઓની સંખ્યા ૧૧૦૨૮ ની છે એટલે ૧૫ વર્ષની અંદરની ઉંમરે પરણેલી બાળકીઓની સંખ્યા સેંકડે અગ્રીઆર ટકા આવે છે.

३२

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૫૫ વર્ષની ઉપરાંત ઉંમરના પરણેલા ભાણુસો જેઓની સ્વીચ્છા હૈયાત છે તેમની સંખ્યા ૧૦૩૫૦ ની છે અને ૫૫ વર્ષ ઉપરાંતની પરણેલી સ્વીચ્છા જેઓના ધાણુસો હૈયાત છે તેમની સંખ્યા ૩૦૮૪ ની છે.

કુલે જૈન સ્વીચ્છાની સંખ્યા ૨૩૦૮૬૬ ની છે, તેમાં વિધવા સ્વીચ્છાની સંખ્યા ૫૬૬૩૨ ની છે એટલે સેંકડે ચોવીસ ટકા જેટલી જૈન ડેમભાં વિધવા સ્વીચ્છા છે.

કુલે જૈન વિધવાઓની સંખ્યા ૫૬૬૩૨ ની છે અને ૨૫ વર્ષની અંદરની વિધવાઓની ઉલ્લંઘન ની છે એટલે સેંકડે સાત ટકા જેટલી વિધવાઓ પચીસ વર્ષની અંદરની છે; અને ૨૫ થી ૪૦ વર્ષ સુધી ઉંમરની વિધવાઓની સંખ્યા જેમાં ઉપરની સંખ્યાનો ઉમેરો કરતાં વિધવાઓની સંખ્યા ૧૮૮૬૨ ની છે એટલે લગભગ તેચીસ ટકા સેંકડે વિધવાનું પ્રમાણ આવે છે.

જૈનોની કેળવણી સંખ્યાની સંબંધિ સ્થિતિ.

ડાઢો ૫ મે.

કુલ.		જૈન વસ્તી.		ભણેલા.		અલાણુ.		અંગ્રેજ ભણેલા.	
ઉંમર.	સંખ્યા.	પુરુષ.	સ્ત્રી.	પુરુષ.	સ્ત્રી.	પુરુષ.	સ્ત્રી.	પુરુષ.	સ્ત્રી.
૦-૧૦	૧૧૬૦૭૨	૫૮૨૫૮	૫૭૮૧૪	૭૦૨૩	૨૭૪૨	૫૧૨૩૫	૫૫૦૭૨	૧૧૨	૧૪
૧૦-૧૫	૫૮૫૬૮	૩૧૮૪૮	૨૬૭૨૦	૧૭૬૬૪	૫૬૪૭	૧૩૮૮૪	૨૦૭૭૩	૨૦૭૮	૧૦૦
૧૫-૨૦	૩૬૫૫૩	૨૧૫૨૨	૧૮૦૩૭	૧૫૭૨૪	૪૯૬૧૭	૧૭૮૮	૧૩૮૩૪	૨૭૫૬	૧૦૬
૨૦ ઉપર	૨૬૭૧૪૫	૧૩૮૮૪૫	૧૨૮૩૦૪	૮૬૭૭૧	૧૩૦૧૬	૪૮૦૭૪	૧૧૫૨૮૮	૧૬૦૬	૨૪૨
	૪૮૧૩૪૨	૨૫૦૪૭૩	૨૩૦૮૬૬	૧૨૬૪૮૨	૨૫૬૦૨	૧૨૦૬૬૧	૨૦૪૮૬૭	૧૨૬૦૫	૪૬૨

ઉપરનો ડાઢો આપણી ડેમની કેળવણી સંખ્યાની કેવા પ્રકારની સ્થિતિ મુંખ્ય ઈલાકાભાં વસ્તી જૈન પ્રજાની છે તે રણ્ણ કરે છે. ઉપર દર્શાવેલ કેળવણીના આંકડા ઇકૃત લાખી વાંચી શકે તેમજ સામાન્ય શિક્ષણ દેનારાઓને ભણેલા તરીકે ગણુબામાં આવેલ જૈન વિદ્યાર્થીઓને લગતા છે. સહરહુ આંકડાઓ ઉપરથી નજર કરતાં ભાલુમ પડે છે કે આપણી ડેમભાં પ થી ૧૫ વર્ષ સુધીનો ઉંમર ધરાવનાર કુલે જૈન પુરુષોની સંખ્યા ૬૦૧૦૬ ની છે. તેમાં નિશાળે જતા જૈન વિદ્યાર્થીઓ જેઓની ઉંમર પ થી ૧૫ વર્ષ સુધીની છે, તેવાઓની સંખ્યા ૨૪૬૮૭ ની છે એટલે ઉપર દર્શાવેલ ઉપરના નિશાળે જતા કેળવણી કેવા યોધ્ય ઉમરવાળા જૈન વિદ્યાર્થીઓ સેંકડે લગભગ સત્તાવીશ ટકા આવે છે. આ ઉપરથી એમ સાણીત થાય છે કે પ થી ૧૫ વર્ષ સુધીની ઉંમરના લગભગ સેંકડે તોંતેર ટકા અભણુ

ज्ञेनानी वस्ती विपर्योक्त दृशा॥

33

छ. ऋ. केणवण्णी तरइ नज्जर करीअे तो मालुम पडशे के प थी १५ नी उंभरनी जैन बालिकाअेनी कुले संज्ञा ८४५७४ नी थाय छे. हुवे प थी १५ वर्षनी उभरनी निशाये जूती बालिकाअेनी संज्ञा ८६८८ नी छे एटले सेंडडे लगलग ६ टका सुधी ऋीओ शिक्षणु ले छे, एटले नेवुं टका उपरांत अलणु ऋीओ छे; उंची केणवण्णी इक्ता अंग्रेज्मां अपाय छे ते तरइ जैन प्रज्ञनुं लक्ष खेचीशुं तो तो मालुम पडशे के कुले अणेकानी संज्ञा १२६४८८ नी छे तेमांथी अंग्रेज्मां विद्या संपादन करनारानी संज्ञा १२६०५ नी छे एटले लगलग ६ थी १० टका अंग्रेज्मां केणवण्णी लेता मालुम पडे छे. उपर प्रभाणु शिक्षणु लेता जैन विद्यार्थी-ओनी वस्तुस्थिति छावाथी आस जणाववानी ज़दूर पडे छे के आपणी केम एक वेपारी केम तरीके छावानो हावों। करनार केममां पहेली पांडितमां गणाती छावाथी, जैन केमनुं एकपणु आणक एवुं न हेवुं लेईअे के जे प्राथमिक शिक्षणु पणु न लध शके. प्राथमिक शिक्षणु तो हरेक जैनना घरना उभरा आगण इरल-आत जेवुं गणावुं लेईअे अने द्वागत थवुं लेईअे; अने ज्यांसुधी आवी लावना हरेक जैन माणापना हृष्टयमां प्रगट थशो नहिं त्यांसुधी केणवण्णीमां कहाय-ते ज्ञातियशिक्षणवाणी छाय, या तो राष्ट्रिय शिक्षणवाणी छाय अथवा तो सरकारी केणवण्णी आता मारइते चालती संस्थाओ मारइते भेणवाती छाय-गमे तेम हेय तो पणु आगण कही वधी शक्वाना नथी. आपणी केम एक उंच्चा केम तरीके गणाय छे; अने व्यवहारने माटे पणु केणवण्णीनी ज़दीआत छावाथी तेमज व्यापारमां रोकाअेल केम तरीके छावाथी ते केणवण्णीथी ऐनसीध रहे ते व्यापारिक दृष्टिथी पणु नुकसानकर्ता छे. आ संबंधमां विशेष लाखवानुं आ स्थान नहिं छावाथी अने जणाववानुं के उपर दर्शविल केणवण्णीना आंकडाओ तरइ जैनोनी उन्नति अर्थे, जेओ केमना हितमां रस लेता हेय तेवाओनुं ध्यान अंयवामां आवे छे. आ बाष्टत केम सुधारी शकाय ते माटे विचार करी योग्य प-गला भरवानी आवश्यकता छे.

मुंबई धूलाकामां तेमज हिंहुस्ताननी जैनवस्ती.

मुंबई धूलाकामां जैनोनी अणेकानी कुले संज्ञा संज्ञीना आंकडाओ जेया पधी हुवे मुंबई धूलाकाना सुण्य गणाता प्रांतोमां दर हुनरे केटला पुरुषो तथा ऋीओ अणेकाना छे, ते नीचेनो केडो जेवाथी मालुम पडे छे.

केडो ६ ठो.

प्रांतनुं नाम. दर हुनरे केटला पुरुष अणेका छे तेतुं प्रभाणु. दरहुनरे केटली ऋीओ अणेका छे तेतुं प्रभाणु.

मुंबई शहर

७६६

३३५

ગુજરાત	८५५	३०४
કેડાણ	५७८	१७६
દખણ	५६६	६५
સીધ	६४०	२४२
કરનાટક	२५८	२१

ઉપર પ્રમાણે દરેક પ્રાંતમાં હર હજારે જાણેલાનું કેટલું પ્રમાણું આવે છે તે સંબંધી સુંબંધ છલાકામાં વસ્તી જૈનપ્રણની ડેળવણી સંબંધી સ્થીતિનું અવદો-કન કર્યા જાદ, આ જૈનોની વસ્તી વિષયક દ્વારા લગતો ચીતાર સમાત કરવામાં આવે તે અગાઉ સીમલા સુકામેથી નામદાર સરકારના વસ્તીપત્રકની ગણુતરી કરનાર કમીશનર તરફથી આખા હૃહુસ્તાનમાં વસ્તી જૈનપ્રણની વસ્તીના આંકડાઓ તથા ડેળવણી સંબંધી સ્થીતિ રણું કરનાર ડોડાઓ પુરા પાડવામાં આવ્યા છે જે જૈનોની મીલકત તરીકે હોવાથી, તે સંબંધી કુંડામાં અત્રે વિવેચન કરવાની જરૂરીઆત સ્વીકારવામાં આવી છે.

આખા હૃહુસ્તાનની કુલ જૈનવસ્તી.

આખા હૃહુસ્તાનની કુલ જૈનવસ્તી સને ૧૯૧૧ ના વસ્તીપત્રક સુજબ ૧૨૪૮૧૮૨ ની હતી; જેમાં પુરુષોની સંખ્યા ૬૪૩૫૫૭ ની હતી અને સ્ત્રીઓની સંખ્યા ૬૦૪૬૮૮ની હતી; છેલ્લા વસ્તીપત્રક સુજબ એટલે સ. ૧૯૨૧ની જૈનવસ્તી કુલે ૧૧૭૮૫૬૬ ની છે અને પુરુષોની સંખ્યા ૬૧૦૨૭૬ તેમજ સ્ત્રીઓની સંખ્યા ૫૬૮૩૭ ની છે એટલે સને ૧૯૧૧ ની સાલ કરતાં સને ૧૯૨૧ ની સાલમાં જૈન પુરુષોની સંખ્યામાં ઉત્તરે નો ઘટાડા થયો છે અને જૈન સ્ત્રીઓની સંખ્યામાં ઉત્તરે નો ઘટાડા થયો છે. તે સુજબ સને ૧૯૧૧ ની સાલની જૈનવસ્તી કરતાં સ. ૧૯૨૧ ની સાલમાં વસ્તીમાં કુલે ૬૫૮૮૬ જૈનોનો છેલ્લા દ્વારા વર્ષમાં ઘટાડા થયો છે. જૈનો આચાર વિચારમાં ઉચ્ચ ગણ્યાય છે અને અનકૂલ આહારી Vegetarian Hindoos તરીકે જૈનો પ્રથમ પંક્તિમાં આવે છે છતાં દ્વારા વર્ષમાં સીચેર હજાર જેટલા જૈનોનો ઘટાડા થાય તે વિચારવા જેવો પ્રશ્ન છે; જૈનોના વસ્તીના ઘટાડા માટે શરૂઆતમાં દર્શાવેલ વસ્તીની ગણ્યત્વી કરનાર ઔષ્ઠીસરોના અલિપ્રાય ઉપર જૈનોનું ધ્યાન યોગ્યવામાં આવે છે. વસ્તીના ઘટાડા માટે જૈનોમાં થતું મોટું મરણું પણ એક કારણ રૂપે છે. જેમે તેમ હોય પરંતુ તે સંબંધી અલિપ્રાય દર્શાવવાનો અથવા ચર્ચા કરવાનો આ વિષય નહિ હોવાથી, એટલું તો ખરૂં છે કે જૈનોમાં હરીઝાઈની ડેમો કરતા ખાળેંટાનું મરણું પ્રમાણું તેમજ સામાન્ય રીતે મરણુપ્રમાણ વધારે આવે છે. અત્યારે ચારે બાળું તરફ નજર કરીએ છીએ તો માલુમ પડે છે કે “મરણું પ્રમાણું જે સામાન્ય નિયમરૂપ થધ પડયું છે અને જીવન જે એક અપવાદ્રૂપ થધ પડયું છે” તેને બદ-

મુંબઈ ઈલાકાના જૈનોની વર્ત્તી વિષયક દરા.

૩૪

લે જીવન સામાન્ય નિયમ રૂપ થવું જોઈએ અને મરણ તે એક અપવાહ રૂપે થવું જોઈએ તેટલા માટે આપણી કોમની ભીડુવણી કેમ વૃદ્ધી પામે તે સંખ્યાંધી લક્ષ આપવાની ખાસ જરૂર છે.

આખા હિંદુસ્તાનમાં જૈનોની કેળવણી સંખ્યાંધી સ્થિતિ.

આખા હિંદુસ્તાનમાં ભાગેલાના ડેલમ નીચે સને ૧૯૧૧ની સાલના વર્ત્તી પત્રક મુજબ ૩૧૮૬૮૫ જૈન પુરુષો ભાગેલા તરીકે નોંધાયેલ હતા, અને સને ૧૯૨૧ ની સાલમાં ૩૧૪૪૯ જૈન પુરુષો ભાગેલા તરીકે નોંધાયેલ છે. સને ૧૯૧૧ ની સાલમાં જૈન ઓચોમાં ભાગેલી તરીકે નોંધાયેલ સ્વીચ્છાની સંખ્યા ૨૭૧૨૦ ની હતી, જ્યારે સને ૧૯૨૧ની સાલના વર્ત્તીપત્રક મુજબ ભાગેલી જૈન સ્વીચ્છાની સંખ્યા ૪૩૪૬૩ ની છે. ભાગેલ તરીકે ગણ્યાતા, નિશાળે જતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યામાં ૫૧૬૬ ના ઘટાડો છેલા દર્શા વર્ષમાં થયો છે; અને તેથી ઉલ્લેખ રીતે ભાગેલી જૈન સ્વીચ્છા તરીકેની સંખ્યામાં ૧૯૨૪૩ નો વધારો થયો છે; જે એક આસ નોંધ કરવા લાયક બીના રણુ કરે છે. સામાન્ય રીતે છેલ્લા દર્શા વર્ષની કોમની Public Activity અને જાહેર હીલચાલેની તરફ નજીર કરતાં, ભાગેલા જૈનપુરુષોની સંખ્યામાં વધારો થયેલો જોવાને સૌ ડેંડ હચ્છા રાખે તેના કરતા આંક્રેચરજનક બીના તો એ છે કે પુરુષોમાં ભાગેલા તરીકેનો ઉપર મુજબ ઘટાડો જોવામાં આવે છે અને જૈન સ્વીચ્છામાં લગભગ સો ટકા જેટલું ભાગેલી સ્વીચ્છાનું પ્રમાણ વધ્યું છે. કેળવણીમાં જૈન સ્વીચ્છા આગળ વધે તે ખરેખર આનંદજનક બીના છે, પરંતુ પુરુષોની સંખ્યામાં કેળવણીના પ્રગતિમાં ઘટાડો જે છેલ્લા દર્શા વર્ષમાં હિંદુસ્તાનમાં જોવામાં આવ્યો છે તે ખરેખર અન્નયથી ઉત્પન્ન કરે છે. જ્યારે કેળવણીના વિષયમાં એકલા મુંબઈ ઈલાકાની છેલ્લા ત્રીસ વર્ષના કેળવણી આંકડા તપાસીશું તો માલુમ પડશે કે તેમાં કેટલો વધારો થતો જાય છે તે નીચેના કોડા તરફ નજીર કરવાથી સાખીત થાય છે.

સાલ.

મુંબઈ ઈલાકામાં કેળવણીની

કુલે નિશાળે જતા

સંસ્થાચ્છ્રાની સંખ્યા.

વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા.

૧૯૬૧

૧૧૬૬૩

૬૧૬૭૪૦

૧૬૦૧

૧૨૦૮૫

૬૩૦૬૮૧

૧૬૧૧

૧૬૧૨૮

૮૬૪૬૬૧

૧૬૨૧

૧૬૫૫૮

૧૨૨૪૮૮૮

ઉપર પ્રમાણે મુંબઈ ઈલાકામાં કેળવણીની સંસ્થાચ્છ્રાની અને નિશાળે જતા વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યામાં છેલા ત્રીસ વર્ષમાં વધારો થતો જાય છે, ત્યારે જૈનોમાં નિશાળે જતા જૈન વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યામાં સરકારી રિપોર્ટ મારકૃતેજ ઘટાડો રણુ થાય તે ખરેખર ગંભીર બાબત જૈનોને માટે ગણ્યાની જોઈએ. વધતી જરૂરી

કેળવણી તરફ ધ્યાન એંચતા સીડિનહામ કુલેજ અંથી ડોમર્સના પ્રોફેસર કાજી જણું છે કે—

“ Education is coming to be regarded as a factor of prime importance in matrimonial calculations and eligibility is determined more by the boy's own qualifications than those of his father and family. ”

એટલે “ લગ્ન સંખ્યાંથી વાતચીત વખતે પણ મા બાપો કરતાં, છેકરાના પોતાના ગુણો અને તેની પોતાની કેળવણી સંખ્યાંથી માહીતી એક ધ્યાન અગત્યતા ધરાવનાર મુખ્ય ભાગત તરીકે ગણુવામાં આવે છે. ” ઉપર પ્રમાણે જ્યારે મુખ્ય ધ્યાનમાં કેળવણીના પીછાન કરવામાં લગ્ન જેવા અગત્યના પ્રસંગે પણ સામાન્ય નિયમ થઈ પડે તેવે વખતે વસ્તીપત્રક ઉપરથી જૈન ડોમના નિશાળે જતા વિદ્યાર્થી ઓની સંખ્યામાં ઘટાડો થતો જાય તે અરેખર લવિષ્યમાં જૈનપ્રજનને સાંસારિક રીતરીવાનેને અંગે પણ નુકસાનકર્તાં છે.

છેવટનું નિવેદન.

જૈન ડોમની અગાઉની જાહેરજલાલીતું અતે ધ્યાન કરવા બેસીએ તો એક ધૃતિહાસ લખી શકાય તેમ છે; છતાં તે સંખ્યાંથી ઉદ્દેખ કરવાનો આશય નહિ છેવાથી દુંકામાં જણુવાવાતું કે છેલ્લા દશ વર્ષમાં જૈન ડોમમાં સામાળુક સુધારાર્થી ડોન્ફરન્સેના સંમેલનો હી હસ્તાનના જુહા જુહા વિભાગોમાં જૈન ડોમના ગ્રણે પ્રીરકાઓ તરફથી લરવામાં આવ્યા હતા એટલુંં નહિ પરંતુ લડાઈ આહિ કારણો ઉપસ્થિત થવાથી લક્ષમીનો પ્રચંડ પ્રલાઘ જૈન ડોમપર પણ સારી રીતે પડયો હતો અને જૈનોની જાહેરજલાલીમાં પણ સંતોષકારક વધારો થયો હતો.

લોર્ડ કર્જન જેવા વાર્ધસરેયને પણ હીહસ્તાનની હોલિતનો કેટલોક ભાગ વ્યાપારિક કારણોને લીધે જૈનોના હુથમાંથી પસાર થાય છે તેમ બોલવાની ઇરજ પરી હતી; પરંતુ લરતી પણી એટ કુદરતી રીતે આવે છે તેવી સ્થિતિ : પાછળથી થતાં અફ્સોસકારક થીના તો એ છે કે સોનેરી તક જૈનોને કુદરતે બદ્ધી હતી, તેનો જોઈએ તે પ્રમાણુમાં જૈન ડોમના ઉદ્યનો લાલ પ્રાસ થયેલ નથી. જો કે કેટલોક ડેકાણે વિદ્યાર્થી જુવનો, બાળાશર્મો, વિદ્યાલયો વગેરે અનેક કેળવણીની સંસ્થાઓ સ્થાપન થઈ છે, છતાં દશ વર્ષનો ધૃતિહાસ જેતાં જૈનોની ઘટતી જતી સંખ્યા, કેળવણીને અંગે નિશાળે જતા વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યામાં ઘટાડો તેમજ સાંસારિક લુધન અને મરણું પ્રમાણું વગેરેનો વિચાર કરતાં, આપણી ઉત્તરિનો માર્ગ જેમ નજર કરીએ છીએ તેમ હર જતો જાય છે, આ એક અફ્સોસ કરવા લાયક થીના છે; કારણું કે ડોમની સામાળુક હાજરો હુર કરવા સારુ એક પણ નિરાશ્રિતખાતું, વિધવાશ્રમ, હુસ્પિટલ અથવા

આતમાનંદ પ્રાસિનો માર્ગ.

૩૭

સુવાવડખાતું હસ્તી ધરાવતું નથી. આપણી ડેમની અંદર વસ્તીનું સંખ્યાખાળ જે પ્રમાણમાં છે તેટલા પ્રમાણમાં શુણો બહુ જુજ માલુમ પડે છે. અનેક દોષો અને ખામીઓ આપણી ચારે બાળુએ વીંઠી વળેલ છે. આપણામાં એકપણું સમાજ-સુધારક તેમજ કેળવણીવાહી જે પરોપકારવૃત્તિથી આત્મલોગ આપી સેવા અર્પણું કરનાર વીરવો જેવામાં આવતો નથી. ડેમના વધતી જતી ગરીખાંડ, નૈતિક તેમજ આધ્યાત્મિક આદર્શોની અભાવ, ચોણ્ય કેળવણીની ખામી અને હાક્ષીષુયતા સાથ-ની હૈયાતી અને રાજયદ્વારી બાબતોમાં જેવામાં આવતી આપણી કાર્ય કરવાની અશક્તિ, આ બધું આપણી વધતી જતી અધોગતિના કારણું રૂપે છે. આ વિષયને અંગે જે કુંક સુદ્ધાયો જૈન ડેમ સન્સુખ મેં મારી ફરજ તરીકે કેવળ રન્નુ કર્યા છે તે ઉપર મનન કરવા જૈનપ્રજનને હું અપીલ કરું છું. આ વિષય જે કે જૈનપ્રજનના મોટા ભાગને નિરસ અને શુષ્ક લાગતો હશે છતાં વસ્તીના ઘટાડાનો પ્રશ્ન, ખુદ જૈનોની હૈયાતિને અંગે લાગતોવળગતો હેવાથી, જૈનલાઇંગના ભાવી ઉદ્દ્ય માટે ઉપયોગી થઈ પડ્યો એવી અંતઃકરણની ભાવનાથી જૈન ડેમ સન્સુખ રન્નુ કર્યો છે તેથી હિંદુસ્તાનમાં દેશપરદેશ વિહાર કરતા પૂજય સુનિમહારાજાઓ, જેઓ જૈનોની મોટી સંખ્યાખાળના સંખ્યાંમાં આવે છે તેમને, તેમજ જૈનોની અહેતરીને માટે પ્રયાસ કરનારાઓ. અને જૈન આગેવાનોને, ઉપર દર્શાવેલ વસ્તીપત્રકમાં રન્નુ કરેલ જૈનોની વસ્તુસ્થિતિ તરફ દધી કરી, હવે પણીના દશ વર્ષમાં જૈનોની ઉત્ત્તિને અર્થે કંઈ કંઈ દશામાં પ્રયાસો કરવાની જરૂરીઓ જતાં તે સંખ્યા દૃપરેખા આદેખાનાનું કાર્ય સેંગીને આ લેણ સમાઝ કરી જણાવવાની રણ લડું છું કે જે આ લગ્નાણું, જૈનકેમની ઉન્નતિને અર્થે કાંઈપણ ઝાપો આપવામાં સહાતુભૂતિ દર્શાવનાર થશે તો આ કરવામાં આવેલી મહેનત સફળ થએલી માનીશ. સુજોષું બહુના !

૦૦

આત્માનંદ પ્રાસિનો માર્ગ.

(૨)

દેહશુદ્ધિ:

(લે૦—શિષ્ય.)

[ગતાંક પૃષ્ઠ દ્વારા શરૂ.]

પ્રભુના પુષ્ય પંથ પર પગલાં માંડવાની અભિલાષા ધરાવનાર ! જીવનની સાર્થીકર્તા કરવાની ધૂન ભયાવનાર ! સત્તને શોધનાર ! આપણે આત્માનંદ પ્રાસિ કર્યી હોય તો કયા માર્ગ પર જવું જોઈએ, કેટલા માર્ગ છે, તે માર્ગપર શું શું ખૂબીએ રહેલી છે, વિગેર બાબતનો વિચાર આપણે એકડા બેચીને ગયે માસે કરી ગયા. પરંતુ પ્રત્યેક માર્ગપર જતાં અસુધ સર્વ સામાન્ય વિદ્યા તો હોય છે. પ્રભુ તરફ જવાનો માર્ગ—આત્માનંદ પ્રાસિનો માર્ગ કદી સરળ હોતો

નથી, તેના પર શરૂઆતની સ્થિતિમાં ગુલાબ પાથરેલાં નજરે નહિ પડે, પણ કંઈક નજરે પડ્યો. માર્ગને અંતે આનંદ છે-અવર્ણનીય આનંદ છે, પરંતુ શરૂઆતમાં-પ્રારંભમાં તો હુઃખ છે. હુઃખ કેને? આત્માને? નહિ. આત્માને સુખ કે હુઃખ, કંઈ હોતું નથી. સુખ હુઃખની ઉપાધિ સ્થૂલ શરીર, સ્રોક્ષમ શરીર અને માનસ શરીરને વળગેલી છે; અથવા સહેલા સરળ શાખામાં સમજાય તેમ કહીએ તો હેહ, વાસના અને વિચાર-આ ત્રિપુરીને લીધે સુખહુઃખ રહેલાં છે. આ ત્રિપુરીની પેલી પાર જતાં સુખ હુઃખ જેવું કંઈ નથી. પણ આનંદ છે, પરમાનંદ છે. તે સ્થિતિનો પૂર્ણ જ્યાલ અત્યારે આપણું ન આવી શકે. કેદીને સુક્ત માણુસની સ્થિતિનો પૂર્ણ જ્યાલ ન આવી શકે. હેહ-વાસના-વિચાર આ ત્રિપુરીને આપણે નચાવવી જોઈએ, તેને બહલે તે આપણું નચાવી રહી છે. આ સ્થિતિમાંથી સુક્ત થવા માટે આપણે શું કરવું જોઈએ તેનો આપણે વિચાર કરશું.

હેહ-સ્થૂળ હેહ માયાહેવીને નૃત્ય કરવાનું સ્થાન છે, અહિંચા પ્રકૃતિ યથેચું રીતે વિહાર કરી શકેછે, શયતાનનું સામર્થ્ય અત્ર વિશેષ પ્રભળ હોય છે. આસુરો સંપત્તિ પોતાના શક્ખોનો ઉપયોગ આ ભૂમિકાપર છૂટથી કરી શકે છે. આ કારણોને લીધે ઘણ્યાઓ એમ માનેછે કે હેહ અંધનકારી છે, હેહ નર્કમાં નાંખનાર છે. જો શાંતરીતે વિચાર કરીએ તો આ આખતમાં સત્ય કેટલે અંશે રહેલું છે તે સમજાશે. જો ડાઈ પણ શક્ષ પાસે રાખવામાં આવે તો ક્રાયહો-લાલ પણ છે અને ગેરક્રાયહો-હાનિ પણ છે. લાલ કે હાનિ શક્ખના ઉપયોગ કરનાર પર અવલંબેલ છે. જો શક્ખનો ઉપયોગ કરતાં આવડે તો આત્મરક્ષણું થઈ શકે અને અન્યનું રક્ષણું પણ સમય પરતે થઈ શકે. પણ જો શક્ખનો ઉપયોગ કરતાં ન આવડતો હોય અને માત્ર શોભાનું ટાંગી રાખેલું હોય તો ડાઈ હીવસ અન્યજન આવી આપણાજ શક્ખથી આપણું શિરચેદ કરી નાંખે, અથવા કદાચ બરોઅર ઉપયોગ કરતાં ન આવડતો હોય તો આપણા પોતાના હાથથી આપણું હેહને આપણેજ ધીન કરીએ. શક્ખ મારે છે, જીવાડે છે કે હાનિ કરે છે; પણ ખરી રીતે તે શક્ષ કરતું નથી પણ શક્ખને ધારણું કરનાર કરે છે. તેજ પ્રમાણે હેહનું સમજવાનું છે. હેહ અંધનકારી છે તેમજ મોક્ષકારી પણ છે. હેહ નર્કમાં નાંખનાર છે તેમજ સ્વર્ગમાં નાંખનાર પણ છે. તે માયાહેવીને નૃત્ય કરવાનું સ્થાન છે તેમજ ચોગદેવીને નૃત્ય કરવાનું પણ તે સ્થાન છે. ત્યાં પ્રકૃતિ યથેચું રીતે વિહાર કરી શકેછે તો પુરુષ પણ થૈ થૈ નાચી શકે છે. શયતાનનું સામર્થ્ય છે તો શક્તિનું પણ સામર્થ્ય છે. આસુરી સંપત્તિ તે ભૂમિકાનો ઉપયોગ કરે છે તો હૈવી સંપત્તિ પણ ત્યાં પોતાની ધ્વનિ ક્રાયકાવી સ્વરાજ્યનો ડંકો વગાડે છે. દુંક શબ્દોમાં કહીએ તો, હેહ આપણું નચાવેછે તો પહેલા પક્ષનો વિજય થાય છે, અને જો આપણે આપણી મરળ મુજબ હેહને નચાવીએ છીએ, તો બીજા પક્ષનો વિજય થાય છે. અત્યારે આપણામાંના ઘણાખરા કથી સ્થિતિમાં

આતમાનંહ પ્રામિનો ભાગ્ય.

૩૬

છે? પહેલી સ્થિતિમાં, આપણે બીજી સ્થિતિમાં અદ્વાવનો પ્રયાસ કરી રહ્યા છીએ. આપણા પ્રયાસ ફુલીભૂત થાય તે માટે કઈ કિર્દ બાબતો ધ્યાનમાં રાખવા જેવી છે? જે બાબતો દેહને લગતી હોય તે. જેમકે અજ્ઞપાણી, વિહાર, શયન, અર્થપ્રાપ્તિ વિગેર. અજ્ઞ-પાણીથી દેહ ટકે છે. અજ્ઞપાણી વગર સામાન્ય માનવીનો દેહ ટકી શકતો નથી. ત્યારે અજ્ઞ-પાણી ડેવાં લેવા જોઈએ તે પ્રશ્ન ઉઠે છે. રજસ્તુ અને તમસ્તુનું પ્રાગાચ્ય થાય તેવાં અજ્ઞપાણી લેવા ન જોઈએ પણ સર્વતું પ્રાગાચ્ય થાય તેવાં લેવા જોઈએ. અતિ ખારાં, ખાટાં, તીખાં કે ગરમ પદાર્થી ખાવાં ન જોઈએ. પરંતુ અદ્ભુતો! આજે તેવાંજ પદાર્થી આપણે ખાવામાં આનંદ માની રહ્યા છીએ. જે કોઈ આવા રસ વગરના પદાર્થી ખાય છે તો તેને આપણે જંગલી, યુડથલ આદિ શબ્દોથી બોલાવીએ છીએ. અગાઉ આપણા ખાપદાદાઓ તદ્વન સાદા લોજનો ખાતા હતા. વાર પ્રસંગે અતિ રસવાળા પદાર્થી ખાતાં હતાં અને તે પણ નિયમમાં રહ્યીને. આજે આપણે ખાવામાં નિયમ રાખતા નથી. અતિશય વધારે પણ ખાંનું નહિ તેમજ અતિશય ચોછું પણ ખાંનું નહિ. જ્યારે કુધા લાગે ત્યારે ખાંનું જોઈએ. આજે ઘણુંએને ખખર પડતી નથી કે પોતાને કુધા કથારે લાગેછે અને કથારે તે તૃપ્ત થાય છે. આ જમાનામાં ઘણુંખરે લાગે આપણે ભૂખ લાગી હોય ત્યારે ખાઈ શકતાં નથી પણ અસુક સમયે આપણે જમી લેવું પડેછે. કારણુંકે આપણો જ્યવહાર તેવો થઈ ગયો છે, આપણે કુદરતના નિયમની વિરુદ્ધ જઈએ છીએ અને તું આપણું સહન કરીએ છીએ. આ જમાનામાં કુધા આપણુંને જમાડતી નથી પણ વખત આપણુંને જમાડે છે. વખતની પણ બલીહારી છે! માણુસે ત્યારે આ સચોગેંમાં શું કરવું? એવી ટેવ પાડવી જોઈએ, અને એવી રીતે અને એટલું અજ્ઞ લેવું જોઈએ કે, ખાસ સાંજેગો સિવાય અસુક વખતેજ ભૂખ લાગે. અને તેથી નિયમ કરેલે સમયે જમી લેવું. સાહું લોજન ખાવાથી જેટલી તૃપ્તિ થાય તેટલી તૃપ્તિ મિષ્ટ પદાર્થી ખાવાથી થતી નથી. માત્ર થોડા દીવસ સુધી ટેવ પાડવાની જરૂર છે. બહુજ ચાવીને તથા જીજાપરનો રસ સાથે સાથ લેળવતાં લેળવતાં ખાંનું જોઈએ. આવા નિયમો પાળવાની ખાસ જરૂર છે. દેહ નોકાવડે ભવસાગર તરાય છે. તે નોકાનો ચોણ્ય ઉપયોગ કરતાં શીખવું જોઈએ. દરેક મહાન પુરુષે દેહનો ચોણ્ય ઉપયોગ કરવાનું કહ્યું છે અને અત્યારે પણ કોઈ રજથોગી, શાની, લક્ત કે કર્મથોગી પાસે જરૂરો છીએ તો તે પણ દેહની ચોણ્ય સંભાળ રાખવાનું કહે છે. દેહમાં કથી જતનો પોરાક નાંખીએ છીએ તે બાબત પર ખાસ લક્ષ રાખવાની ગંભીર સૂચના આપે છે. લગવફળીતામાં કહ્યું છે કે—“ જીવન, ઉત્સાહ, ભળ, આરોગ્ય, સુખ અને આનંદને વધારનારા, સ્વાદિષ્ટ, ચીકાશવાળા, સારવાળા અને મનને રૂચે એવા આહારો સાત્ત્વિક મનુષ્યોને પ્રિય હોય છે. વળી કડવા, ખાટા,

आरा, अति उना, तीर्था, लुभा, हाह करनारा तथा हःअ शोक अने व्याधि उत्पन्न करनारा आहारी सजसी मनुष्योने प्रिय होय छे. घणा वभत पहेलां राष्ट्रेलुं, स्वाद विनातुं, सडेलुं, हुर्गधवाणुं, जमतां भाडी रहेलुं अने अशुद्ध लोजन तामसी मनुष्योने प्रिय होय छे ” आपणुमांना घणाखरा सजसी भीचे. आपणे सात्विक अनवुं छे, तो आपणे जोराक पण सात्विक होवो। जेहचे, ने जण भीचे ते पण शुद्ध होवुं जेहचे, गणेलुं होवुं जेहचे, अने अने तो उकणेलुं भीवुं जेहचे. देहने हरदैज स्नानथी शुद्ध राखवो जेहचे. क्यांय पण भेल राखवो न जेहचे. शरीरना गुद्ध लागेने पण अहु स्वच्छ राखवा जेहचे. ने बाखत तरक घणाच्चे अहु ऐदरकार होय छे. खास करीने आपणा हाथ अने पगना नच्चे साझ राखवा जेहचे. तेमां भेल भराचेलो राखवो न जेहचे. कारणुके हाथ पगना आंगणा द्वारा आपणुं मेनेटीजम-लुवन प्रवाह खडार वहा करे छे. आपणा शरीरमांथी हुर्गध न नीकणवी जेहचे. सुवामां पण ध्यान राखवानुं छे. अहु जगवुं न जेहचे तेमज अहु उंधवुं पण न जेहचे. अमुक कलाक सुवुं जेहचे अने अमुक समये सुवुं जेहचे. नेम अने तेम रात्रिना प्रथमना समयमां सुवाय अने पाछला भागमां जगाय तो उत्तम छे. सुवानी शख्या अहु पोची न होवो जेहचे. जरा कठणु होय तो साझूं. शख्या पर पाथरवानी चाहर तथा ओढवानुं वख हरेकनुं ज्ञुहुं होवुं जेहचे. यीजाने ते चाहर के वखनो उपयोग करवा अनता सुधी न आपवो. रात्रे सुती वभते हाथ पग मोडुं धोई साझसुझ करी सुवानी टेव पाउवी. प्रत्येक सुजनने पोतानी अर्धांगनाने आ बाखत समजववा प्रथन करवो. समजस्थी ने कार्य थाय छे ते कार्य आजाथी थतुं नथी. तेनी अुद्धिने पण ते बाखत ठसाववी जेहचे. ए बाखत तेने सत्य लासे छे तो कदाय कोइ वभत पुरुष भूत करवानी तैयारीमां होय त्यारे सुज अर्धांगना शांतरीते तेनुं ध्यान ते बाखत पर चेंची शडे. गृहस्थाश्रम ए एक हैवी यज्ञ छे. शुद्ध विहारकारा हैवी लुवननी प्रला पडे छे अने नियम वगरना अने अशुद्ध विहारकारा राक्षसी लुवननी काणाश पथराय छे. पवित्र स्त्रीपुरुष पवित्र आलकना मातापिता अनी शडे छे. आ बाखत अत्यंत अगत्यनी छे. प्रत्येक नवयुवक अने युवतीने समजववा जेवी छे; पण योटी लज्जना फ्हाना नीचे हांक भीछिडो करीचे भीचे, तेच्चानुं ध्यान दपै शब्दोमां चेंचता अयकाई भीचे अने परिणाम ए आँयुं छे के आजे आपणे त्यां निर्मात्य संतानो जनमे छे. ने बाखत धार्मिक किया जेटलीज अगत्यनी छे तेने विषे समजवतां आपणे लज्जवाईचे भीचे. आत्मानंद प्राप्तिना भार्गपर पडनारे आ बाखतपर गंसीरपणे ध्यान आपवानी आवश्यकता छे. ते पोतानुं लुवन यज्ञमय लुवन अनावी शडे छे.

वारंवार देहने प्रत, तप, ध्यान उपवासाहिकथी पवित्र राखवानी जडर छे.

આત્માનંદ પ્રાપ્તિનો માર્ગ.

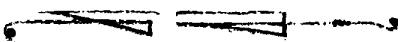
૪૭

પરંતુ દેહને એટલે અંશે કષ્ટ આપવાની જરૂર નથી કે તેની શક્તિ ચાલી જય ત્યાંસુધી વ્રત તપાદિક કરવા. ધર્મિવાર નહિ તો પરિણામ એવું આવે છે કે દેહને શુદ્ધ કરવા જતાં સ્વભાવ બગડી જય છે—ચીડીઓ બની જય છે. એટલે એક બાખતમાં લાલ કરવા જતાં બીજી બાખતમાં ગેરલાલ થાય છે. પરિણામ એ આવે છે કે આપણે હતા ત્યાંના ત્યાં રહીએ છીએ. સંયમને માટે વ્રત તપાદિકની જરૂર છે. તે આપણે આપણી ભાતર કરવાના છે. પણ અત્યારે તો ઘણે અંશે દેખાડેખીથી થાય છે. દાખિલિંહ જુહુ હોય છે. વત, તપ કે ઉપવાસ અમૃત નિયત કરેલે સમયે કરવા તેના કરતાં જયારે તેને એમ લાગે કે કરવાની જરૂર છે ત્યારે પણ કરવા એમાં આનંદ રહેલો છે. એમ કરવાથી માનવી સજાન પોતાના દેહિક જીવન પર નજર રાખી શકે છે.

દેહને શુદ્ધ અને મજબૂત રાખવા માટે દરરોજ વ્યાયામ—કસરત કરવાની જરૂર છે. આજે આપણે એમજ સમજું એઠા છીએ કે કસરત માત્ર બાળકોએ કરવાની છે. અને મોટાએએ નહિ! પણ તેમાં પણ આપણી ભૂલ છે. જેટલી જરૂરિયાત કસરત કરવાની ભાલકને છે, તેટલીજ જરૂરિયાત મોટા માણુસને પણ છે. શરીરના વિકાસ માટે, શરીરની શુદ્ધિ માટે નિયમિત વ્યાયામની જરૂર છે. નિયમિત વ્યાયામ કરવાથી શરીર હુલકું ઝૂલ જેવું રહે છે. કાર્ય શીક્ષ બને છે. શરીરમાંથી પ્રમાદ ચાહ્યો જય છે. દરરોજ માત્ર પાંચ ફશ મિનિટ નિયમિત કસરત થાય છે તો બહુજ આનંદ રહે છે. કસરત કરવા બહાર જવાની જરૂર નથી. ધરમાં જ્યાં સારી રીતે પવન આવતો હોય ત્યાં ઉલ્લા રહી કસરત કરવાની છે. આસ કરીને હીર્દિશ્વાસ લેવાની ટેવ પાડવાની જરૂર છે. અમૃત સંખ્યામાં પ્રાણ્યાયામ જે માનવી નિયમસર દરરોજ કરે છે તો તેનું શરીર ભાગેજ બગડે છે. પ્રાણ્યાયામ કરવાની ટેવ વિદ્યાર્થી અવસ્થામાં પાડવાથી બહુ ફાયદાકારક નિવઢે છે.

અંતે દેહનો ઉપયોગ, માત્ર પૈસો પેદા કરવામાં, કરવાનો નથી. આપણે કે પૈસા—દ્રવ્ય—ધન કમાધારે છીએ તે વ્યાજખી રીતે, ન્યાયની રીતે, ચોણ્ય રીતે કમાધારે છીએ કે નહિ, તે જેવાનું છે. અન્યના ગળાં કરી પ્રાપ્ત કરેલા દ્રવ્યના અજથી પોણાએલ દેહ સુકૃત્ય કરી શકતો નથી. અને તેથી પ્રાચીન ડાળમાં મહાન પુરુષોએ અર્થ શૌચમની ભાખત પર બહુ ભાર મુક્યો છે. આજે આપણે તે બાખતને હસ્તી કાઢીએ છીએ! પણ આપણા તે હુસવાની પાછળ શોતાનનો અડઅડાઈ પણ સંભાગ્ય છે. શોતાન ખુશી થાય છે કે આ માનવી કેવો મૂર્ખ બને છે? આપણે મૂર્ખ બનીએ છીએ અને વળી હુસીએ છીએ. આ ભાખતની ગંભીરતા પર ધણુંએ ધ્યાન દેતાં નથી, પણ જયારે દેહ વ્યાધ અસ્ત થાય છે, જ્યારે અનેક રોગથી ઘરાઈ જય છે, ત્યારે ચિંતા થાય છે, ત્યારે અર્થ શૌચની મહત્ત્વા સમજય છે.

ગ્રિય વાંચનાર ! તું કહીશ કે આ બાખતો જીણી છે. આમાં ક્યાં મહત્વની બાખત છે ! આ બધી બાખત તા હું સમજું છું. દેહને શુદ્ધ સાત્વિક ઓરાક આપવો જોઈએ, નિર્મણ જળ આપવું જોઈએ, વિહારમાં મંદ્યમતા જાગવવી જોઈએ, વ્યાયામ દરરોજ કરવો જોઈએ, અર્થ શૈચ પર ધ્યાન આપવું જોઈએ. વિગેરે બાખત હું સારી રીતે જાણું છું. પણ જ્ઞાતા વાંચનાર ! હું તને નભ્રતાફૂં વર્ક પૂછું છું કે આપણે આ બાખતો જાણીએ છીએ, પણ તેનો ચોગ્ય અમલ કરીએ છીએ અરા ? તે પ્રમાણે વર્તીએ છીએ અરા ? તે પ્રમાણેનું આપણું વર્તન છે અર્દું ? જો વર્તતા ન હોઈએ તો જાણ્યું કે ન જાણ્યું તે સરખું છે. દેહ સંબંધી ચર્ચેલી બાખતો અગત્યની નથી એમ તું ન ધારતો. તે બાખતો તો મૂળ પાયા રૂપ છે. દેહશુદ્ધિ વગર આત્માનંદની પ્રાપ્તિ કોઈને થઈ નથી અને કોઈને થવાની પણ નથી. આપણે મોટા મોટા જ્ઞાનની વાતો કરીએ છીએ પણ જ્યાં સુધી દેહશુદ્ધિના રસ્તા પર પડતા નથી ત્યાં સુધી આધ્યાત્મિક પંથના દ્વારના દર્શન થતાં નથી. આજે આપણે આ બાખતો પર ધ્યાન આપતા નથી અને તેને નકામી ગણીએ છીએ, પણ તે અરેખર કામની છે. આધ્યાત્મિક પંથ પર ચડનારે આ પ્રથમની બાખતો પર અહુ બારિકીથી ધ્યાન આપવાનું છે. કોઈપણ આત્માનંદ પ્રાપ્તિ કરેલ ચોગ્નીજન પાસે જશું તો તે પણ દેહશુદ્ધિ કરવાનું ભાર હર્યાને કહેશે. દેહશુદ્ધિ, વાસનાશુદ્ધિ અને વિચારશુદ્ધિ આ ત્રણ ખાખતની શુદ્ધિ કરવાનું ભાર હર્યાને કહેશે. દેહનો પ્રમાદ હુર કરવાનો છે. આપણુંને કોઈ સારું કાર્ય કરવાની તક મળે છે ત્યારે દેહ પ્રમાહી અની એમ નથી કહેતો કે “તે કાર્ય કોઈ કરશે, મારે શાંવાસ્તે કરવું જોઈએ ?” હા, તેમ બને છે. કોઈને સહાય કરવાનો પ્રસંગ આવે છે ત્યારે દેહ પોકારો ઉઠતો નથી કે “હું શું સહાય કરવાનો છું એ તો બીજા કરશે. બીજા કયાં સહાય કરનારા નથી ?” હા, તેમ બને છે. અને આપણે સહાય કરવાની શુલ્ક કર્મ કરવાની તક શુમારીએ છીએ. જ્યારે કોઈ સારું કાર્ય જેમાં મહેનત લેવાની હોય છે તે કરવાનું હોય છે ત્યારે દેહ આપણુંને નથી કહેતો “એ અગવડમાં મારે શા માટે પડવું જોઈએ ? અમુક કામ કર્યા બાદ જે કુરસદ હશે તો પછી તે કાર્ય કરશું.” આમ ઝોસલાની આપણુંને ખરા રસ્તા પરથી અનેક વાર હુર લઈ જાય છે તેનો આપણુંને ક્યાં અતુલવ નથી અને તેથી પ્રથમ વિધન તરીકે દેહને ગણ્યાવેલ છે અને તેથીજ દેહશુદ્ધિની પ્રથમ જરૂર છે. અરેખરી રીતે દેહ, વાસના અને વિચાર ત્રણની શુદ્ધિ સાથે કરવાની છે. પણ આપણે ત્રણે બાખત પર સાથે ચર્ચા કરી ન શકીએ અને તેમ દેહ શુદ્ધિની બાખતની ચર્ચા પહેલી કરીએ છીએ. શુરૂકૃપાથી હવે પછી વાસના શુદ્ધિ અને વિચારશુદ્ધિપર ચર્ચા કરશું. પ્રભુ સૌનું કંદ્યાણું કરેલા. અંત તત્ત્વસત.

जैन औतिहासिक साहित्य.

४३

जैन औतिहासिक साहित्य.

(गतांक १५८ २० थी श.)

पाटणु शोडेना अभीरामां श्रीहत्त शेठ करीने एक प्रतिष्ठित गृहस्थ ते वर्खते नगर शेठनी पटवी उपर हुतो. तेचो जैनधर्मी छावाथी पाटणुना संघमां पछु तेमनी धर्षी उंची प्रतिष्ठा हुती. वेपारमां पछु कुशण हुतो. ज्यारे पाटणुनी गाढी उपर महाराज लीभदेव घेठा. त्यारे राजतिळक आ भाग्यशाणी शेठना हाथथी कराव्युं हुतुं. श्रीहत्त शेठने श्रीहेवी नामनी सुभाग्य एक कन्या हुती. श्रीहेवीनी सगाध करवा भाटे श्रीहत्तशेठ सारं वर शोधता हुता, परंतु सर्व गुण्यसंपन्न स्थान हजु सुधी भणी शक्युं नडेतुं. जे द्विवस विमल-कुमारना वेढाऱ्ये पाटणुनी भरभन्नरमां तोङ्कान मयाव्युं हुतुं, ते वर्खते जे श्रीमंडग सामेज आवी अटक्युं हुतुं तेमां आ श्रीहेवी साचे हुती, जेथी ते वर्खते विमलकुमारनुं इप देखतांज तेना उपर तेना हुहयमंहिरमां स्नेहलाव प्रकट थेचो हुतो.

श्रीहत्तशेठने चंद्रकुमार नामनो एक पुत्र हुतो. आ पुत्र सहवर्तनशाली छावाथी शेठ पोताने सुभी भानतो हुतो. डेढी सुप्रसिद्ध गृहस्थनी लक्षिता नामनी पुत्री साचे चंद्रकुमारनुं पाण्यी अहणु करवामां आव्युं हुतुं. लक्षिता व्यवहार कुशण छावाथी कुटुंबना सर्व माण्यसो प्रति उंचा प्रकारना व्यवहार साखती हुती.

श्रीहत्तशेठ पोतानी कन्याना वर भाटे शोधवानुं कार्य एक प्रभयात ज्येतिथीने सोाव्युं हुतुं. ज्येतिथीचे धर्षी भेडेनत करी; परंतु आ कन्याने योग्य वर न भजेचो, छेवटे धर्षा वर्खत पठी प्रयास करी ज्येतिथीचे आवी शेठने वधामणी आपी के शेठल, वे कार्य भाटे हुं इस्तो हुतो. ते कार्य पूर्णरिते आजे सझग थयुं छे. शेठ क्षम्बुं के कुया भाग्यशाणी भाटे तेमो जण्यावो छे? ज्येतिथीचे क्षम्बुं के शेठल! वीरभंत्रीनी कीर्तिने क्षेष्य नशी जाण्यातु? तेनी गेरहाजरीमां पछु तेनी सहस्र गण्यी कीर्ति वधारनार विमलकुमार तेमनो पुत्र संसारमां जयवंत छे. तेना इपथी देवता पछु मोहीत थाय छे, अने सहाचारमां हुनियाना प्रभाषु पुढेचो करतां पछु ते वधी जय छे. पुढेचनी बहांतेर कणानें जण्यु छे, वणी तेनी जन्मकुंडली भारा हाथथी थयेली छावाथी आपने जण्यावुं छुं के आजकाल संसारमां आ विमलकुमारने सर्वोत्तम पुष्ट्यवान पुढेच मानुं छुं. ज्येतिथीना आ प्रभाषु वयन सांखणी पोतानी खी तथा पुत्र चंद्रकुमारने आ हकीकत जण्यावी जेथी सर्व संभर थया.

४४

આ આરમાન પ્રકારા.

અહીં પણ કુમારી શ્રીહેવીએ પણ જ્યારથી વિમલકુમારને જેયો હતો ત્યારથી તેના ઉપર સ્નેહવતી થયેલી હતી અને રાત્રિ દિવસ વિમલકુમારનું ધ્યાન ધરતી હતી અને તેને લઈને તે ચિંતા કરતી હતી. પોતાની ભાલી લવિતાના સુખથી ઉપરના સમાચાર સાંસાળી શ્રીહેવી અત્યંત ઝુશી થઈ હતી.

ત્યારણાદ ચંદ્રકુમાર પોતાના પિતાની આજ્ઞા લઈ વિમલકુમારને મોશાળ આવ્યો. અને તેની માતા વીરમતીને પોતાનો વિચાર જણ્યાવ્યો, જેથી વિમલકુમારના મામા પાટણું આવ્યા. શ્રીહેવીને જેઈ તેને પુર્ણ સંતોષ થવાથી લગ્નનો નિશ્ચય કર્યો. અને પોતાને ઘેર આવી પોતાની હેઠન વીરમતીને જણ્યાવ્યું કે, વિમલના પુષ્યથી આ ઉત્તમ ઘટના અની છે જેથી માતા સંતોષ પામી. પુત્રના લગ્ન કરવાના હેઠાથી તેમજ પાટણું પણ જવું પડશે, જેથી આજ અમારી સારી સ્થિતિ નથી એમ જાહી માતા વારંવાર સંકુચિત રહેતી હતી, પરંતુ ભાગ્યવાનને કોઈ મુશ્કેલી રહેતી નથી.

વિમલકુમારના મામા વેપાર અને જેતી બાંને કરતા હતા. એક દિવસ વિમલકુમાર મામાની સાથે જેતર તરફ જતો હતો. સ્સ્તામાં જતાં જતાં કોઈ સ્થળે પોલી જમીન જેઈ પોતાના હાથમાં લાડકી હતી તે લોંકી, તે લાડકી વાંકી થઈને અંદર ઉત્તરી ગઈ, જેથી વિમલકુમારને સંશેષ પડવાથી તેના ઉપરથી મારી ડાડી નાંખી, નીચે જોદાં એક ચર્ચ સંપૂર્ણ ધનથી ભરેલો મલી આવ્યો, તે લઈ કુમાર ઘેર આવ્યો, અને માતાને સર્વ વૃત્તાંત જણ્યાવ્યો. માતા અતિ હર્ષપૂર્વક યોદી પુત્ર ? તું ધણો ભાગ્યશાળી તથા પુષ્યવાન છો. અને અત્યારેજ આ નિધાનને પ્રકટ થયું છે જેથી નિશ્ચય થાય છે કે શ્રીહેવી પણ પૂર્ણ સૌભાગ્યવતી તેમજ પુષ્યવંતી છે અને તારી કીર્તિમાં પણ તેથી વધારે થશે માટે એટા ! ધર્મ આરાધન કર જેથી તારા પુષ્યમાં વિશેષ વૃદ્ધિ થાય.

પુષ્કળ ધન પ્રાપ્ત થવાથી માતા અત્યંત ઝુશી થઈ અને વિમલકુમારના લગ્ન કરવા માટે પોતાના ભાઈ અને તેને લઈને પાટણું આવી અને લગ્નની સર્વ સામગ્રી તૈયાર કરવા માંડી. શ્રીહર્તા શેડે પણ તૈયારી કરી અને શુલ દિવસે મહાટા આડંબરથી વિમલકુમાર અને શ્રીહેવીનું પાણીઓ હુણું. શેડે પણ પોતાની પુત્રીને અખૂટ સંપત્તિ આપી લગ્નપ્રસંગે વિમલકુમારે મહારાજા લીમહેવને પણ આમંત્રણું કર્યું અને કુમારની ભક્તિથી રાજ અહુજ હર્ષ પામ્યો. અને વિમલકુમારને રાજ્યનો એક અધિકારી બનાવ્યો. અને કેટલાક દિવસાદ રાજ્યે વિમલકુમારને તેના પિતાની જગ્યાપર પોતાનો મંત્રી બનાવ્યો. કુમાર જેમ જેમ અધિકાર અને સંપત્તિમાં વધવા લાગ્યો તેમ તેમ વધારે સહાયણુંનો સંચય કરતો ગયો. અને આ સર્વ ધર્મકર્વપૃષ્ઠકું કુણ છે તેમ સમજુ ધર્મ હુણ્યો. વિશેષ કરવા લાગ્યો.

श्रीहेवी पण् मातपिता तरक्षथी सुसंस्कार पामेली हेवाथी धरकार्यमांथी निवृत थतां सामाचिक आहि धर्मकर्त्त्यो करती अने तेवा वभतमां चेतानी सासु पासे धर्मपुस्तके वांचती.

विमलकुमारनी उक्ति ते, ते वभतना दामोहर भडेता जे प्रथम मंत्री हुता तेने आम जैन धर्मने उद्य राज्यमां थतो ज्ञेता हेवाथी खटकया करती हुती.

ते वभतना श्री द्रोणाचार्य अने श्री सुराचार्य ए ए मुनिराजे जैनाचार्य हेवाथी भडा विद्वान अने युद्धिशाणी हुता. राज लीभडेव तेच्योने अहु मानपूर्वक ज्ञेता हुतो, वणी जैनाचार्य श्रीजिनेश्वरसूरि पासे बाव्यावस्थामां राज लीभडेव भाष्यो हुतो ज्ञेता राजनी जैनधर्म उपर श्रद्धा वधती ज्ञेती जैनपण् दामोहर भंत्री विचारमां गुंथाच्या रहेतो हुतो.

लीभडेवना राज्याभिषेक वभते श्रीहत शेडे तिळक करवा रज भांगी, भणी अने कर्त्त्यु; के जे हुक सेनापति के सुख्य मंत्रीनो हुतो; ते हुकीकत दामोहर मंत्रीच्ये ते वभते सेनापति संआमसिंह अने मंत्री सामंतसिंहने जणावेल, परंतु सामन्तसिंह मारवाडो रहीश ने राज्यनो निमकहलाव नोकर हेवाथी तेणु दामोहर मंत्रीने जणाव्युं के, अमो तो विश्वासथी राज्यसेवा करनारा छीये, तेथी एक धीजना भराभमां उतरवा भांगता नथी अने आप तो दाना छो ज्ञेती एटली विनंति छे के राज्यना दामोहर धर्मना अगडा शामाटे आगण करवा जेधचे?

एक वभत राज लीभडेव क्येरीभां घेडा छे, दरभ्यान एक द्रृते आवी खभर आप्या के सिंधु अने येहि हेशनो राज आपनी आज्ञा मान्य करतो नथी अने गुजरातना छत्रपति अने राज्य रक्षक मंत्रीवरोनी निंदानो अंथ तैयार कराव्यो छे. अने तेनी पासे वण पण् धर्म धर्म छे; कारणु के तेभणु धर्म राज्याने वश करी लीधा छे. अने धण्डाज असिमानमां आवी गयो छे ज्ञेती आपने खभर आपवा आव्यो छुं.

राज लीभडेव आ समाचार सांखणी संआमसिंह तरक्ष जेयुं, ज्ञेती संआमसिंहे उला थध क्षुं के, भडाराजनी आज्ञा हेय तो अने देश उपर चढाई करवा सेवक तैयार छे! ते सांखणी राज्यासे सैनिके अने शक्तो वज्रे तैयार करवा आज्ञा आपी. शुल मुळूर्त अने शकुन जेध राज लीभडेव सैन्यसंहित कुच करी अने घोडा वभतमां सिंधना पाठनगरना कीनारे आवी पहांच्या. अने राज्यासे वच्ये संआम शड थयो, सिंधुराजना लक्ष्यरनो मारो अहु थवाथी लीभडेव तुं लक्ष्यर नाशवा लाग्युं ज्ञेती राज लीभडेव विमलमंत्री तरक्ष जेतां, विमलमंत्रीच्ये राजने नमन करी घोतानु धर्म द्वारा वाचवा लाई उक्यो अने घोडा उपर स्वार थर्म मेहानमां आव्यो; ज्ञेती सिंधुपति पण् हाथीपर तैयार थर्म सामे

૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આવ્યો. ઘડા ઉપર વિમલમંત્રીને જોઈ કહ્યું હે ભાગ ! શામાટે કમેતે મરે છે અને લડવાતું કામ વાળીયાતું નથી. તેનો ચોણ્ય ઉત્તર કુમારે આપતાં સિંહુરાજને વધારે કોધ ચાખ્યો અને અંજર કાઢી કુમારની સામે આવ્યો; જેથી કુમારે એક ભાગું મારી રાણનો સુકુટ ઉડાડી નાંખ્યો, અને બીજાથી હાથીનું મોઢું છેહી નાંખ્યું અને તાં ઉછાળી રાણના હાથી ઉપર ચડી ગયો, અને ચતુરાંધી રાણને બાંધી હાથીથી નીચે પાડ્યો. અને પડળે રહેલા રાણસેવકો ત્યાંથી ઉપાડી રાજ બીમદેવની છાવણીમાં લઈ ગયા. એવીજ રીતે ચેહીરાજ અને માલવપતિ લોકની સાથે લડાઈ કરી વિમલકુમારની સહાયતાથી રાજ બીમદેવને વિજય મળ્યો.

(ચાહુ).

—*—

*પાંડિત શ્રીમાન સુખલાલજીભાઈ જોડે ઈતિર કેમના એક
બંધુને શ્રેષ્ઠો જૈન ધર્મ સંખ્યા વાતાલાય.

૫૦—સુદ્ધિની ઉત્પત્તિના સંબંધમાં જૈનોની માન્યતા શી છે ?

૬૦—જૈનદર્શિન જગતને ઉત્પત્તિ, વિનાશકના ચક્રમાં દેરતું માને છે પણ તેના જડ, ચેતનાએ મૂળ તત્ત્વો અનાહિ અનંત હોવાથી નથી કયારેય નવા ઉત્પત્તિ થતા કે નથી સર્વથા અલાવ પામતા. માત્ર અવસ્થામાં પરિવર્તિન પામ્યા કરે છે. જૈન દર્શિન એવો મહા પ્રલય નથી સ્વીકારતું કે જેમાં સુદ્ધિનો એક સાથે અલાવ થઈ જતો હોય, તેથી તે દર્શિન પ્રમાણે સુદ્ધિનો કોઈ કર્તા નથી; જે કે જૈનદર્શિનમાં ઈશ્વર માન્ય છે પણ તે જગતકર્તા રૂપે નહિ, પણ માત્ર સાક્ષી રૂપે.

૫૦—યૌધ દર્શિનમાં આત્મ-તત્ત્વ માન્ય છે ?

૭૦—હા. યૌદ્ધ દર્શિન, જૈન દર્શિન, અને વૈદિક છાચો દર્શિનો આત્મવાહિ છે અને તેથીજ તેઓ પુનરજ્ઞન તેમજ પૂર્વકૃત કર્મના કણડપે સુખ, દુઃખ સ્વીકારે છે અદ્વિત, ઉકા દરેક દર્શિનોમાં આત્માતું સ્વરૂપ એક પ્રકારતું મના. ચેલું નથી. સ્વરૂપની ભાગતમાં આર્થિકતાના ઉક્ત દર્શિનોની માન્યતાના પણ વિલાગ કરી શકાય. યૌદ્ધદર્શિન આત્માને કેવળ અનિત્ય માને છે, વૈદિક દર્શિનો કેવળ નિત્ય (કુટસ્થ નિત્ય) માને છે અને જૈનદર્શિન નિત્ય-નિત્ય. તેવીજ રીતે આત્માના પરિમાણના સંબંધમાં એ દર્શિનો એક મત

* ગુજરાત સાહિત્ય સભામાં આ પ્રમોતર શ્રેષ્ઠ કે લેખ તરીકે “ યુગધર્મ ” માસિકના ભીજ વર્ષના પાંચમાં અંકમાં આવેલા જૈનધર્મ સંખ્યાના માહેરીવાળા હોવાથી અને આપીએ શ્રીયે.

૫. સુઅત્માલજીલાઈનો ઈતિર બંધુ સાથે વાર્તાનાય.

૪૭

નથો, વૈહિક દર્શનો ખુલ્દ્ધા આત્માને વ્યાપક માનનાર છે. જૈન અને જૈધ દર્શન પ્રમાણે આત્મા હેઠ પ્રમાણું છે. જૈધદર્શનને અનાર્તમચાદિ કહેવામાં આવે છે, તે માત્ર આરોપ છે. આત્મા સુદ્ગામાં અભિમાન રાખવાનો ઈન્કાર કરતું હોવાથી જૈધદર્શન અનાર્તમચાદિ કહેવાતું હોય તો તે અનિષ્ટ નથી.

પ્ર૦—જૌદ્ધ દર્શન પ્રમાણે મોક્ષ કેવો છે ?

ગ્ર૦—રાગદ્રેપનું ચકુ એ સંસાર, અને તેનો અભાવ એ મોક્ષ. મોક્ષને નિર્વાણ કહેવામાં આવે છે. ઉપરાંત નિર્વાણ નામનું એક તત્વ જૈધદર્શનમાં મનાય છે, જે કુટસ્થ, નિત્ય, અને વ્યાપક હોવાથી વેહાનત દર્શનના અદ્ધાના સ્થાનમાં છે. જૈનદર્શન પણ રાગદ્રેપના અભાવનેજ મોક્ષ કહે છે; હેર એટલો છે કે તે મોક્ષ અવસ્થામાં આત્માનું સર્વજ્ઞપણું સ્વીકારે છે. તે માને છે કે આવરણોને અભાવ થવાથી ચેતના શક્તિ એવી વિકસે છે કે જેથી તેમાં જગતના વૈકાલિક સમય પહાર્યો આપોઆપ પ્રતિભાવિત થાય. આવું સર્વજ્ઞપણું કેરલાક વૈહિક દર્શનોને માન્ય છે. પણ તેઓ નિઃશરીર મોક્ષની દશામાં તેવું સર્વજ્ઞપણું ન માનતાં માત્ર શરીર અને અંત:કરણોને સંબંધ હોય ત્યાંસુધીજ સર્વજ્ઞપણું માને છે.

પ્ર૦—અર્થ માગધીલાખાનું સ્વરૂપ કેવું છે ?

ગ્ર૦—પહેલાં માગધી લાખાનું સ્વરૂપ અને તે માટે પ્રાકૃતનું સ્વરૂપ જાણું જોઈએ. આચાર્ય હેમચદ્રે પાકૃત, શૈારસેની, માગધી, પૈશાચિ, સુલિકા પૈશાચિક, અને અભજંશ એ છ લાખાચોનું વ્યાકરણું સંસ્કૃત વ્યાકરણું જાહ રચ્યું છે. ઉક્ત છ લાખાચોમાં પાકૃત એ સામાન્ય લાખા અને આડીની તેના વિશેષ રૂપે છે. તેથી શૈારસેની, માગધી, આદિ લાખાચોમાં પાકૃતભાષા કરતાં જે વિશેષતાઓ છે તે તે વિશેષતા પુરતાંજ સૂને. આચાર્યશ્રી હેમચદ્રે રચ્યા છે. અને છેવેટે એમ જણાવી દીધું છે કે; “ શોષમ પ્રાકૃતબત્ર શોષમ શૌરસેનીબત્ર ” પાકૃતથી શૈારસેનીની વિશેષતા બતાવનાર પુરાં ક્રિય સુન્તોએ નથી. તેવીજ રીતે શૈારસેનીથી માગધીની વિશેષતા બતાવનાર પુરાં વીશ સુન્તોએ નથી. આ રીતે જોઈએ તો માગધીલાખા એ પાકૃતનો એક વિશેષ અને શૈારસેની સુદ્ગાનો વિશેષ લેદ કહી શકાય.

અર્થ માગધી એ શબ્દથી અડધી માગધી અને અડધી અન્ય ક્રોધ ભાષા એવો અર્થ સુચનાય છે. અન્ય અડધી ભાષા તે પ્રાકૃત અગ્ર શૈારસેની, કારણું કે માગધીલાખા એ એ ભાષાના વિશેષ રૂપે છે, પણ આ સ્થળે જાણું જોઈએ કે, અડધી માગધી અને અડધી પ્રાકૃત, શૈારસેની એવી રીતે મળેલ અર્થ માગધીલાખા જૈન આગમોમાં વપરાયેલ નથી. ઉદાહરણું તરીકે એક

‘ ગચ્છિતિ’ કિયાપદ લેલા. તેનું પ્રાકૃતમાં ‘ ગચ્છિદ્ધ’ શૈરસેનીમાં ‘ ગચ્છિદ્ધ’ અને માગધીમાં ‘ ગચ્છિદ્ધ’ રૂપ થાય છે, પણ જૈન આગમમાં ડોઈ જગોએ ‘ ગચ્છિદ્ધ’ રૂપ નહિ ભળે. ગચ્છિદ્ધ રૂપ મળે છે પણ, તે હિંગંખરીય અંગેમાં૦ ક્વેતામ્બર આગમેમાં ‘ ગચ્છિદ્ધ’ એવું રૂપ મળે છે. તેવીજ રીતે બીજું ઉદ્ઘાષુ લેલા. પ્રાકૃતમાં અને શૈરસેનીમાં હંત્ય “ સ ” કાર હોય છે, જ્યારે માગધીમાં તે માટે તાલબ્ય ‘ શ ’ કાર સામાન્ય છે. આ રીતે સંસ્કૃતમાં સ: એ રૂપના સ્થાનમાં પ્રાકૃતમાં “ સો ” અને માગધીમાં “ શો ” એવું રૂપ થાય છે. જેમ માગધીમાં સ કારને સ્થાને શ કાર બોલાય છે, તેમ પ્રથમા વિલક્ષિતમાં એકારને સ્થળે એકાર. જૈન આગમમાં ડોઈ જગોએ “ શો ” એવું રૂપ નહિ ભળે. અલખત “ સે ” એવુંજ મળે છે. ‘ સે ’ એ રૂપમાં હંત્ય સ કાર હોવાથી પ્રાકૃતપણું અને એકાર હોવાથી માગધીપણું, એ રીતે પ્રાકૃત અને માગધી ઉલયતું મિશ્રણ થયેલ હોવાથી જૈન આગમની કાષા અર્ધ માગધી કહેવાય છે. આજ ખુલાસો આચાર્ય શ્રીહુમચદ્રે પોતાના માગધી કાષાના વ્યાકરણમાં કુરેદો છે. જેમ સે એ રૂપમાં પ્રાકૃત અને માગધીતું મિશ્રણ હોવાથી તે રૂપને અર્ધ માગધી કહેવામાં આવે છે તેમ કંઈ બધાં રૂપાખ્યાનોના સંબંધમાં નથી. સામાન્ય રીતે જૈન આગમના બધા રૂપાખ્યાનો પ્રાકૃત કાષાના નિયમને અનુસરે છે. જૈન આગમની કાષાતું અર્ધ માગધીપણું ફરત પ્રથમા વિલક્ષિતના એકારને આશ્રયીને સુખ્યપણે જાણવાતું છે. તેથી જ પ્રાકૃત પ્રમાણે “ મહાવીરો ” અને ‘ પુરિસો ’ એ રૂપને સ્થળે જૈન આગમમાં “ મહાવીરે ” અને “ પુરિસે ” એવાં રૂપ મળે છે.

પ્ર૦—જૈન સાહિત્યમાં યોગના અંશો છે કે નહિ ? હોય તો કેટલા જ્ઞાના છે અને તેમાં હઠયોગને સ્થળ છે કે નહિ ?

ગ્ર૦—જૈન આગમોમાં યોગતું વર્ણન છે તેમાં તેને “ જ્ઞાન ” ધ્યાન કહેલ છે. આગમ પછીના સાહિત્યમાં યોગ વિષયક ખાસ અંશો સચાયેલા છે, જેવા કે યોગબિંદુ, યોગદાસિ સમુચ્ચય, યોગવિશિકા, યોગશતક, યોગસાર, યોગશાસ્ત્ર, આદિઓ આ અંશોમાં ખાસ યોગ શાંજ વપરાયેલ છે, તેનું કારણ એ જણાય છે કે તે વખતમાં પાતાંજલ યોગશાસ્ત્રની લોકપ્રિયતા ખણું વધી ગયેલી. હઠયોગનો આદર જૈન સાહિત્યમાં નથી. તેમ “ ઊસાસં ન નિહસ્માહ ” એ વાક્યથી ક્ષાસેક્ષાસ નિરોધની મનાદી કરવામાં આવી છે. જૈન આગમો પાતાંજલ યોગસૂત્રથી પ્રાચીન છે.

પ્ર૦—પાતાંજલ યોગસૂત્રમાં ઈશ્વરતું વર્ણન છે. તેનો તેમાં શો ઉપયોગ ? ઈશ્વર-વિષયક સૂત્ર પ્રક્ષિપ્ત તો નથી ?

ગ્ર૦—મહર્ષિ પાતાંજલ યોગતું વર્ણન કરે છે. યોગ વિત્તની સ્થિરતાથી સધાય છે.

स्त्रियकार अने समालोचना।

४८

चित्तनी स्थिरता दरेक दरेक अधिकारी माटे कांઈ एकजू उपायथी साध्य न होई शકे, अधिकारी लेहे साधन केहनो स्वीकार करवो एवं दर्शननी विशाळतानु खास लक्षण छे. ज्ञेया ईश्वरना विषयमां श्रद्धाशील होय तेचो पछु समाधि लाल करी शके अने ते पछु पोतानी दृश्यी प्रभाष्ये. एवा उदार डेतुथी न्यायहर्षन सम्भत ईश्वरनु वर्णन योगहर्षनमां करायेल छे. महाविष्णु पतंजलिये तत्त्वज्ञानमां सांख्यहर्षननो आश्रय लीयो. छे, पछु योग मार्ग दरेक अधिकारी माटे अनुकूण थाय तेवी रीते गोठ०यो. छे.

प्रक्षिप्त कहेवानी एक आजकालनी पद्धति थाई गए छे. ईश्वरनु वर्णन प्रक्षिप्त होय तेम भानवाने तेई कारण नथी; छतां एट्हु तो अदृ तेइष्ठ्यानना उपयोग माटे ईश्वरनु वर्णन करवा छतां भूज सूत्रमां ईश्वर कर्ता छे के नहि विगेरे कांઈ कडेता नथी.

—५८@५९—

समालोचना-अने स्त्रियकार।

—८०८—

श्री आत्मानंद जैन शिक्षावली-पहेलो भाग—(हीही) लेखक भागभव शम्भवी प्रकाशक श्री आत्मानंद जैन सला अंभाला-पंजाब-तराईती लेट भगेल छे. आ शिक्षावली प्रथम हिंदि भाषामां तेना लेखक लभ्य छे. हिंदि भाषामां आवा अंथनो अभाव होवाथी पूज्यपाद भुनिराजभी वक्तव्यविजयल महाराजनी आवाथी ते भाषामां तैयार करी हिंदि भाषाना जायुक्तारोनी जडीयात पुरी पाडी छे. किंभत ०-४-०

जैन विद्यार्थी आश्रम; सुरत—तो योथा वर्षनो (सं. १६७८ नी सालनो) रीपोर्ट अमोने भयो छे. आवा आश्रमानी दरेक जैननी ज्ञेयानी वस्तीवाणा विभागमां जडेर छे. कारणुक तेल्लाना आसपासना नाना भानो के ज्यां ज्ञेयवस्थाना साधनो सुख वगेरे होता नथी, तेमज वगर साधनवाणा कुटुंभमां विद्यार्थीयोने ज्ञेयवस्था लेनी होय छतां साधनना अभावे अटकी न पडे नेथी आवा भाता आ ज्ञानामां वस्तु उपयोगी छे. आ संस्थानो रीपोर्ट वांचतां तेनी व्यवस्था भरायर छे. तेमज साथे धार्मिक अन्यास पछु दाखल करेल छे ते पछु योग्य छे. सुरत शहर जेवा आर्थिक आपतमां सुझी रहेहरभां आ संस्था भाटे पैसानी तंगी तो नज छोवी लोइयो. छतां रीपोर्ट वांचतां भान २८ विद्यार्थीयो लालमां आश्रममां छे ते ते जेतां तेमज सुरत लालो भोटो छतां ओआं छे. सेकेटरी इरिलाल शिवलाल शाह उत्साही अने सारा कार्यवाहक छे अने ज्ञेयवस्थी पाभेला छे; तो सूचना करवामां आवे छे के ज्ञेयवस्थी लेवामां वधारे रस पडे, अने वधारे विद्यार्थीयो लाल ले, दाखल थाय तेवा. प्रयत्नो कमीरी साथे भणी करबानी ललाभयु करीये छीये. हिमाल योभवटवाणो छे. अविष्यमां आ संस्थानी उन्नति धर्याये छीये.

नीयेना अंथ लेट भगेल छे ते आभार साथे स्वीकारीये छीये.

हेव द्रव्य निष्कृत्य प्रथम विलाग. ५. मुनि भणिसागरल महाराज कृत धनोर श्री संघ तराई।

५८

श्री आत्मानंद अकादम.

**पूज्यपाद श्रीभानुविजयानंहस्तुस्तु (आत्मारामज्ज महाराजना)
परिवारे भंडलना मुनिराजेना चातुर्मास.**

१ आचार्य महाराजशी विजयकमलसुरि शरण महाराज वगेरे	उमेठा (गुजरात)	
२ प्रवर्तक श्री कांतिविजयज्ज महाराज	{	
मुनिराज श्री अंगविजयज्ज महाराज		लीबडी ठे पुरीभाईनी धर्मशाल
मुनिराज श्री रंगविजयज्ज महाराज		मुनिराज श्री पूज्यविजयज्ज महाराज आदि ठाणा
३ मुनिराज श्री उंसविजयज्ज महाराज	{	अमहावाह
पूज्यासज्ज संभृतविजयज्ज महाराज वगेरे		लुधियानडो भोटी गोप
४ मुनि महाराजशी वक्षलविजयज्ज महाराज आदि ठाणा -	(पंजाब-हुक्कियारपुर)	
५ पूज्यासज्ज महाराजशी दानविजयज्ज महाराज	मलीपुर (मालवा)	
६ पं. मुमतीविजयज्ज महाराज	लुधीयाना (पंजाब)	
७ पूज्यासज्ज सोहनाविजयज्ज महाराज	{	अंडियाता (पंजाब)
मुनशी समुद्रविजयज्ज तथा		मुनशी सागरविजयज्ज आदि ठाणा ४
८ मुनिराज श्री विवेकविजयज्ज तथा	{	वलाह (अमहावाह)
९ उभंगविजयज्ज महाराज		राधनपुर (गुजरात)
१० वा. श्री लक्ष्मीविजयज्ज महाराज	आली (मारवाड़)	
११ मुनिराज श्री विच्छिन्नविजयज्ज महाराज	वांडनेर	
१२ मुनिराज श्री लावण्यविजयज्ज महाराज वगेरे	वल्लाख कांप	

एंधु श्री ऐडीहास स्मारक इडमां आमासमां लरस्येली रकम,

१५) शाह डीरालाल अमरतलाल	१५) वोरा अंगरेंद्रक जगन्नाराज
७) शेठ डीराजंह चकुल	५) शेठ अमृतलाल जगन्नालाल
५) शेठ कुरण नयुलाल	५) गांधी जगन्नादास अमरेंद्र
५) शाह अमीरांह डाल्लालाल अने	३) वोरा नानाजंह ऐडीहास
शा. अमनलाल काणीदास	२) दलाल परशोतमदास जगद्गुरुनदास
२) शेठ जाविंदु लाल्लु	२) शा. चुनीलाल नीकम्भु हाउ.

कुल ३. ६३

वर्तमान समाचार,

श्रीभानुविजयवर्मसुरि महाराजनी जयंती—लालरवा शुद्ध १४ दशीनारना रोज
अवारना नव कुलाड अनेना उपाध्यमां मुनिराजशी अंगविजयज्ज महानाजना असुखपछा
नीचे श्रीभानुविजयवर्मसुरि महाराजनी स्वर्गवास तीर्थी होवाथी जयंती उज्ज्वलामां आवी
हती. चेलावडामां संघनी सारी हाजरी हती. प्रथम पांडित जगद्गुरुनदासे पठी शेठ
कुरण आणुद्दु, भास्तर शामज्ज हेमचंद, छाटालाल त्रिलुवनदास, गांधी दलीचंद मुलाचंद
तथा ग्रन्थदास अमृतलाल विजेरे उक्त महात्माना गुणाम लापण्य द्वारा ठर्या हता. अपोरना
ऐ वाजे श्रीकर्णविजयज्ज अथमाणीनी कमीती तरक्षी अन्यमाणामां पंचकल्याणुकनी पूजा
लक्ष्मीमां आवी हती. ए प्रभाषे युद्धकित करवामां आवी हती.

જ્યોતિ !

જ્યોતિ !!

જ્યોતિ !!!

યોડા વખતમાં પ્રસિદ્ધ થશે.

જલહી નામ નોંધાવો,

માત્ર યોડી નકલોજ સિલીડ રહેશે.

શ્રી બાળ અલ્લાચારી બાવીશમા જીનેથીર

“ શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું (નવ ભવનું) ચરિત્ર.”

આ અંથમાં શું જોશે ? બાવીશમા જગતપતિ શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું નવ ભવનું અપૂર્વ વર્ષન, નેમનાથ પ્રભુ અને સતી રાજેમતીનો નવ ભવનો ઉત્તરાતર આદર્શ પ્રેમ, પતિ પત્નીનો અલોકિ રનેહ, સતી રાજેમતીનો વૈરાઘ્ય, અને સતીપણુનો વૃત્તાંત, પ્રભુની બાળ હીડા, દિક્ષા, ડેવળગાન અને મોક્ષગમન વગેરે પ્રસંગોની જાણુવા યોગ્ય ફીડીકોટો, તેમજ શ્રી વસુહેવ રાજનું ચરિત્ર અને ઉચ્ચ પ્રકારની પુણ્ય પ્રકૃતિ અને તેના મીઠ ઇલોનું વર્ષન ખાસ વાંચવા લાયક છે. વળો શ્રીકૃષ્ણ વાસુહેવનું ચરિત્ર, વૈભવ, પરાક્રમ, રાજ્યવર્ષન, પ્રતિવાસુહેવ જરાસંધનો વધ, નેમનાથ પ્રભુ પ્રત્યેની અપૂર્વ ભક્તિ, તહિબત મોક્ષગમી શ્રીકૃષ્ણ વાસુહેવના પુત્રો શાંત અને પ્રધુમનનું જીવનવર્તાંત, મહાપુરુષ અને સતી નાના દમયંતીનું જીવન ચરિત્ર, પોતાના અધ્યુ કુઝેર સાથે જુગાર રમતાં હારી જતાં પોતાના વચનનું પાલન કરવા કરેલો રાજ્યત્યાગ, સેવેલો વનવાસ, સતી દમયંતીને પતિથી વિખુદા પડતાં પડેલ અનેક કષ્ટો (કે વાંચતાં દરેકની ચંદ્રુમાં આંસુની ધારાઓ આવે છે, તેમાં પણ રાજેલી અધ્યૂટ ધૈર્યના શિયલ સાચની અતાવેલો અપૂર્વ મહિમા, અને સતી દમયંતીની શાંતિ અને પતિ પગયણુતા તો વાંચકને આશર્ય પમાડે છે. જૈનોનું મહાભારત પાંડવોનું જીવન ચરિત્ર, કુર્ક્ષેત્રમાં પાંડવ કૌરવોનું (ન્યાય અન્યાયનું) યુધ, સતી દ્રૌપદીનો સ્વયંવર અને પાછલા જવનું વર્ષન, પાંડવો સાથે લગ્ન, સતી દ્રૌપદીનો જૈન ધર્મ પ્રત્યે નિકટ પ્રેમ, પતિ સેવા, શિયલ સંરક્ષણ, ચારિત્ર અને મોક્ષ એ વગેરે વર્ષનો. આટલા આટલા મુખ્ય ચારિત્રો, તેમજ અંતર્ગત ખીણ પણ સુંદર હતાતો, અને શ્રી નેમનાથ ભગવાનના પંચ કલ્યાણુકાના વૃત્તાતો, જનમ મહોત્સવ, દેશના, પરિવાર અને છેવે મોક્ષ વગેરેનું વર્ષન આ અંથમાં અંથકાર મહારાજ શ્રી ગુણવિજન્યાળ વાયકે એટલું અધ્ય વિસ્તારથી, સુંદર અને સરલ રીતે આપ્યું છે કે, અત્યાર સુધીના શ્રી નેમનાથ પ્રભુના પ્રકટ થયેલા ચારિત્રો કરતાં આ પ્રથમ પંક્તિએ આવે છે. આ અંથ ખાસ પડન પાઠન કરવા જેવો, આલાહાદ ઉત્પન્ન કરે તેવો, હરેક મનુષ્ય વાંચી પોતાનું વર્તન ઉચ્ચ ધર્મિષ્ટ બનાવો જે.તા માટે મોક્ષ નજીબ લાવી શકે તેના હોવાચી અપોચે મૂળ અંથ ઉપરથી ભાગીતર ગુજરાતીમાં કરાની જ્યાવાનો શરૂ કર્યો છે. વધારે વર્ષનું કરવા કરતાં વાંચવાની ખાસ ભલામણું કરવામાં આવે છે.

ઉચ્ચા કાગળો ઉપર, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાણી રેખાલ આડ પેણ શુમારે નીથ ફારમ અઠીસેં પાનાનો આ અંથ સુંદર બાધદીગથી અનુભૂત કરવાનો છે. એક ખાસ પણ એટલે દીવાળીના શુલ દિવસે અહાર પડ્યો. ધણ્યા બાહુડી થયેલા છે. આ સમાના લાધુદ મેમ્યરોને બેટ અપાતાં માત્ર ધણ્યા જુદ્ધ નકલોજ બાદી રહેવાની હોવાચી પ્રકટ થયા પહેલાં જાહેર અગ્ર તેના ઉચ્ચછોને નિગય થયું ન પડે માટે પ્રકટ કરેલ છે. આદિ થનારે નીચેના સરનામે તરતજ લખી નામ નોંધાવવું. કિંમત એ રીપીયા પોર્ટરેજ જુડું.

શ્રી જૈન આત્માનંહ સલા-ભાવનગર.

प्रकाशित थहुं चुक्खुं ! ! ! प्रकाशित थहुं चुक्खुं ! ! ! प्रकाशित थहुं चुक्खुं ! ! !

पवित्रतानी मूर्ति, आत्मिक उन्नत्वतानुं अद्भुत प्रकाश, पतिवत धर्मनी साक्षात् प्रतिमा, त्यगनो अभूतपूर्व दृष्टांत, क्षमानी अवैष्टिक प्रसादी, दरेक कुटुंबमा राखवा अने वांचवा लायड-लहाणीमां अने स्नेहियोने आपवा माटे अमृत्यु भेट—

महासती सीता,

देवी आखी,

देवी सुंदरी अने कुमारी चंदनभाणा।

ना पवित्र चरित्रेतुं पुरतड नरी हो लभायलुं भद्रिला—गौरव—अंथ भाजानुं प्रथम पुण्य-

जैन सती रत्न.

आहार पड़ी चुक्खुं छे. एमां प्रसंगोपात १ सीता—स्वयंवर, २ रत्नाल्लनी अग्निपरिक्षा ३ देवी आखी अने भाता सुमंगला, ४ देवी सुंदरी अने बाहुली, ५ धारिणी शियण रक्षा अने ६ चंदनभाणा नुं भगवान महाराजने आहारदृश, एवं ७ एकरंगी अने बहु रंगी चित्रे पणु आपवामां आव्यां छे. एकोता सतीच्याना चित्रज आर्डक अने पछी भाषा सरण, सुंदर अने भनगमता चित्रा तो एवां सुंदर छे के लेन्ड रहेवानुं भन थाय. नंदा एंटिक कागणे पर छायला आ सुंदर पुरतडनुं मूर्त्य—रंगीन पाढा पूढानो सवा इपियो, रेशभी कापड अने सोनेरी अक्षरोवाणा पूढाना पोण्या ऐ इपिया.

ठेकाण्युः—मेनेझर, अंथ लंडार,

देवी हाईज रोड, माटुंगा—(सुंदर)

—*⑩⑩⑩—

“ तप्रत्न मण्डेहधि भाग १-२ ”

आत्माने मेणववानुं-इर्मनिर्जरा करवानुं मुख्य-साधन ज्ञेकार्ध होय तो तप मुख्य पह छे. तेथीज आत्मारसुधीना प्रयत्नीत (करवामां आवता) अने अप्रयत्नी (नहीं जाणुवामां आवेल तेवा) जुही जुही जातना १११ तप शास्त्राधारे तेनी विधि विधान संहित आ अंथमां आपवामां आवेल छे. साथे क्यो तप क्या अंथ आगम वगेरेमां छे तेनी हक्कीकत पणु आपवामां आवेल छे. तपस्या करनार भनुष्यने तेनुं, तेना इण्ठनुं, तेना विधिविधाननुं यान न होय तो तेनेह्ये तेवुं इण मेणवा शक्तो नथी, तेथीज आ अंथमां तेतमाम हक्कीकत सविस्तर आपवामां आवेल छे. केटलाक तपेनां नाम वगेरे पणु जाणुवामां नहीं आवेला होय ते तमाम अनासु मेणवा अबिलापीओ माटे जैदिक-पारमार्थिक सुभनी धन्धा-वाणीओ माटे आ एक अपूर्व अंथ छे. सर्व लाल लाघ शक्ते तेटला माटे शास्त्री दाधपमां शुभराती आपवामां अपावेल छे. धण्डा उंचा अगणे उपर सुंदर दाधपथी अपाववामां आवेल छे, भंग-ववाथी आत्री थें. भात तपना अनासुओने लाल आपवा माटे धण्डा मेणो अंथ होवा छतां किंभत भात नामनी मुद्दलथी ओछी, अहेणे इवावो थवा आठ आनाज (पेटेझ जुहुं) राखवामा आवेल छे.

मणवानुं ठेकाण्युः—

श्री जैन आत्मानंद सभा.

लाखनगर.

—→*⑩⑩⑩←—

આ સમાતરફથી પ્રસિદ્ધ વ્યેલા-સંસ્કૃત, માગધી અને ભાષાંતરના ગ્રન્થો.

X ૧ સમવસરરણસ્તવઃ	૦-૧-૦	૩૮ ગુણગુણષટ વિશિષ્ટદ વિશિષ્ટકાકુલકુ
X ૨ કુલકમવપ્રકરણમ्	૦-૧-૦	(દિપિકયા ભૂષિતમુ) ૦-૧૦-૦
X ૩ લોકનાલિકા	૦-૨-૦	૩૯ સમયસારપ્રકરણ (સ્વોપજ્ઞબ્યા- સ્થ્યોપેતમુ) ૦-૧૦-૦
X ૪ યોનિસ્તવઃ	૦-૧-૦	૪૦ સુકૃતસાગરમુ ૦-૧૨-૦
X ૫ કાલસપ્તતિકા	૦-૧-૬	૪૧ ધર્મિલકથા ૦-૨-૦
X ૬ દેહસ્થિતિસ્તવો લઘ્વલપબહુત્વ ચ	૦-૧-૦	૪૨ ધન્યકથાનકમુ ૦-૨-૦
X ૭ સિદ્ધદળિકા	૦-૧-૦	૪૩ પ્રતિમાશતકમુ ૦-૮-૦
X ૮ કાયસ્થિતિસ્તવઃ	૦-૨-૦	૪૪ ચતુર્વિશાતિસ્તુતિ સંગ્રહ: ૦-૬-૦
X ૯ ભાવપ્રકરણમ्	૦-૨-૦	૪૫ રૈહિણેયકથા ૦-૨-૦
X ૧૦ નવતત્ત્વપ્રકરણં, ભાષ્યવિવૃતિસનલંકૃતમુ) ૦-૧૨-૦		૪૬ ક્ષેત્રસમાસપ્રકરણ (સ્વોપજ્ઞટીકયા ભૂષિતમુ ।) ૧-૦-૦
X ૧૧ વિચારપદ્ધાશિકા	૦-૨-૦	૪૭ આદ્ધવિધિ: (વિધિકૌસુદીનામન્યા વૃત્યોપેત:) ૩-૮-૦
૧૨ બન્ધષદ્વ વિશિષ્ટકા	૦-૨-૦	૪૮ બૃહત્સંગ્રહણી ૨-૮-૦
૧૩ પરમાણુપુરૂષ -નિગોદષદ્વિશિષ્ટકા	૦-૩-૦	૪૯ ષડદર્શનસમુચ્ચય: ૩-૦-૦
૧૪ શ્રાવકવત ભજ્ઞપ્રકરણમુ	૦-૨-૦	૫૦ પજસંગ્રહ: ૩-૮-૦
૧૫ દેવવન્દનાદિ ભાષ્યવત્ત્વમુ	૦-૨-૦	૫૧ સુકૃતસંકીર્તનમહાકાવ્યમુ ૦-૧૨-૦
૧૬ સિદ્ધપદ્ધાશિકા	૦-૨-૦	૫૨ ચત્વાર: પ્રાચીનકર્મગ્રન્થા: ૨-૮-૦
૧૭ અન્નાયઉલ્લંખુલકમુ	૦-૨-૦	૫૩ સંબોધસસ્પતિ: ૦-૧૦-૦
૧૮ વિચારસપ્તતિકા	૦-૩-૦	૫૪ કુવલ્યમાલા કથા-સંસ્કૃત ૧-૮-૦
૧૯ અલ્પવહુત્વગર્ભિત્વીરસ્તવનાદિ	૦-૨-૦	૫૫ સામાચારીપ્રકરણ (સ્વોપજ્ઞટીક- યાભૂષિતમુ) ૦-૧૦-૦
૨૦ પદ્ધસૂત્રમુ	૦-૨-૦	૫૬ કરુણાવાગ્નાયુધનાટકમુ ૦-૪-૦
૨૧ જમ્બૂસ્વામી ચરિતમુ	૦-૪-૦	૫૭ કુમારપાલચરિતમહાકાવ્યમુ ૦-૧૦-૦
૨૨ રત્નપાલનૃપકથાનકમુ	૦-૫-૦	૫૮ મહાવીર ચરિતં ૧-૦-૦
૨૩ સૂકૃતન્નાલાલી	૦-૪-૦	૫૯ કૌસુદીપિત્રાણનાટકમુ ૦-૮-૦
૨૪ મેઘદૂતસમસ્યાલેખ:	૦-૪-૦	૬૦ પ્રબુદ્ધરૌહિણેયમુ ૦-૬-૦
૨૫ ચેતોદૂતમુ	૦-૫-૦	૬૧ ધર્માભ્યુદ્યમુ ૦-૬-૦
૨૬ અષ્ટાનિહકાવ્યાર્થ્યાનમુ	૦-૬-૦	૬૨ પદ્ધનિયન્ધીપ્રજાપનાતૃતીયપદસંગ્રહણી પ્રકરણો ૦-૮-૦
૨૭ ચમ્પકમાલાકથાનકમુ	૦-૬-૦	૬૩ રયણસેહરીકદા ૦-૮-૦
૨૮ સંયકત્વકૌસુદી	૦-૩૨-૦	૬૪ સિદ્ધ પ્રાસૃત ૦-૧૦-૦
૨૯ આદ્ધગુણવિવરણમુ	૧-૦-૦	૬૫ દાનપ્રદીપં ૨-૦-૦
૩૦ ધર્મરસ્ત્વપ્રકરણ (સ્વોપજ્ઞટીકયા સમલંકૃતમુ)	૦-૧૨-૦	૬૬ બંધ હેતુદ્વારિમંગી આદિ ૦-૧૨-૦
૩૧ કલપસૂત્ર સુવોધિકાનામન્યા ટીકયા ભૂષિતમુ	૦-૦-૦	૬૭ ધર્મ પરિચા ૦-૧૨-૦
૩૨ ઉત્તરાધ્યયનમુ (ભાવિજયગણ- વિરચિતટીકયોપેતમુ)	૫-૦-૦	૬૮ સપ્તતિશતસ્થાન ૧-૦-૦
૩૩ ઉપદેશસપ્તતિકા	૦-૧૩-૦	૬૯ ચૈત્યવંદન મહાભાગ્ય ૧-૧૨-૦
૩૪ કુમારપાલપ્રવન્ધઃ	૧-૦-૦	૭૦ પ્રશ્નપદ્ધતિ ૦-૨-૦
૩૫ આચારોપદેશઃ	૦-૩-૦	૭૧ કલપ કિરણાવલી ૦-૦-૦
૩૬ રોહણયોકવન્દિકથા	૬-૨-૦	
૩૭ જ્ઞાનસારાષ્ટક (જ્ઞાનમંજરીનામન્યા ટીકયા સમલંકૃતમુ)	૧-૦-૦	

* આ નીશાનીવાગ્ય અથે ભિલીકુમાં નથી.

७२ योगदर्शन	१-८-०	१७ भेदक्षपह सोपान	०-१२-०
७३ मंडल प्रकरण	०-४-०	१८ धर्मविन्दु अंथ, भूषि टीका अने	
७४ देवेन्द्रनरकेन्द्र सटीक	०-१२-०	१९ भाषांतर साथे	२-८-०
७५ सुमुखनृपादिकथानकम्	०-११-०	२० प्रश्नोत्तर पुष्पमाला (शाखी)	०-१४-०
छपायेला परचुरण संस्कृत ग्रंथो.		२१ ध्यानविचार (गुजराती)	०-३-०
१ मेरु ब्रयोदर्शी कथा	०-४-०	२२ आत्मभ्रमेष्ठ अंथ (शाखी)	२-८-०
२ सुसद चरित्र	०-२-०	२३ आत्मोन्नति	०-१०-०
३ श्री सुदर्शना चरित्र (प्रथम भाग)	०-६-०	२४ प्रकरण पुष्पमाला प्रथम पुष्प	०-१-०
४ जल्प मंजरी	०-२-०	२५ गुणस्वामी चरित्र	०-८-०
५ जैन ब्रतक्रिया विधि	मेट	२६ जैन अंथ बाध्य (गुजराती)	१-०-०
६ साहु आवश्यक क्रियासूच	"	२७ तपोरत्न महोदधि भाग १—२	
७ नव्दमयंति आल्यान	"	तमाम तप विधि साथे	०-८-०
८ श्री अनुत्तरोपपातिक दशासूच	०-६-०	२८ विविध पूजनसंग्रह (भी. आवृत्ति)	१-४-०
छपायेला जैन ऐतिहासिक ग्रंथो.		२९ सम्प्रदाय स्तव	०-४-०
श्रीमान् प्रवर्तकजी श्री कन्तिविजयजी ग्रंथमाला.)		३० श्री श्रावणगुणु विवरण	१-८-०
१ विज्ञापि विवेणी	१-०-०	३१ अंपकमाणा चरित्र	०-८-०
२ कृपा रसकोष	१-०-०	३२ कुमारपाल चरित्र (हिंदी)	नथी
३ शत्रुंजय तिथोद्धार प्रबंध	१-०-०	३३ श्री सम्यकूल कौमुदी ,,	१-०-०
४ प्राचीन जैन लेख संग्रह भाग १ लो	१-०-०	३४ प्रकरण पुष्पमाला भीजुँ २८	०-८-०
५ द्वौपदी स्वयंवर नाटक	०-४-०	३५ अनुयोगदार सूत्र	०-८-०
६ प्राचीन लेख संग्रह भा. २ जो	३-८-०	३६ अध्यात्ममत परीक्षा	०-४-०
छपायेला गुजराती भाषानां पुस्तके.		३७ गुरुगुणु छनीशी	०-८-०
१ श्री जैन तत्त्वार्थ (शाखी)	५-०-०	३८ श्री शत्रुंजय तीर्थ स्तवनावली	०-५-०
२ नवतत्त्वनो सुंदर घोष	०-१०-०	३९ श्री आत्मक्षन्ति प्रकाश	०-४-०
३ देवसीराध प्रतिक्रमण	०-३-०	४० गानामृत काव्यदुर्ज (गानसार अष्टक गद्य, पद्य, अनुवाद सहित)	०-१२-०
४ शुद्धविचार वृत्ति	०-६-०	४१ श्री देव उक्तिमाणा प्रकरण	१-०-०
५ अज्ञान तिभिर लास्कर	२-८-०	४२ श्री उपेन्द्रेश समतिका	१-०-०
६ जैन धर्म विषयिक प्रश्नोत्तर	०-८-०	४३ संभेष्ठ भितारी	१-०-०
७ जैनतत्त्वसार भूषि तथा भाषांतर	०-६-०	४४ गुणमाला (पंचप्रभेष्ठिता १०८ गुण्डु वर्णन अनेक कथाओ सहित)	१-८-०
८ दंडक विचार वृत्ति भूषि अवचूरि	०-८-०	४५ सुमुखनृपादि कथा.	१-०-०
९ नयमार्गार्थक	०-१२-०	छपाता ग्रंथो.	
१० हंसविनोद (शाखी)	०-१२-०	१ श्री नेमानाथ चरित्र.	
११ विविध पूजनसंग्रह	०-८-०	२ श्री दानप्रदीप भाषांतर	
१२ कुमार विष्णुर शतक. भूषि. अवचूरि		३ श्रावक धर्म विधि.	
अने भाषांतर साथे (शाखी)	१-८-०	४ मेघदूत काव्य	
१३ जैन तत्त्वसार भाषांतर	०-२-०	५ गुरुतत्व विनिश्चय	
१४ प्रकरण संग्रह	०-४-०	६ श्री सुपार्वनाथ चरित्र भाषांतर	
१५ नव्वाणु प्रकाशि पूजन अर्थ सहित	०-८-०		
१६ आत्मवक्ष्यल स्तवनावली	०-६-०		

X आ नीशानीवाणी ग्रंथो सीलीकमां नथी.

आनंद प्रीन्टिंग प्रेस—सावनगढ़.

જલ્દી મંગાવો, લયાર છે ! સીલીકે યોડી નક્કો છે.

શ્રીસુમુખનૃપાદિ ધર્મપ્રભાવકોની કથા.

નેમાં ચંદ્રવીરશુભા-ધર્મવન-સિદ્ધદત્ત કપિલ અને સુમુખનૃપાદિ કથાઓ આવેલી છે.

આ ઉપરેશક કથાના ચંદ્રકર્તા મહાન् ધુરધર વિદ્વાન આચાર્ય શ્રી સુનિશ્ચદરસૂરિજી મહારાજ છે. આ મહાન् આચાર્ય આ કથાનો ચંદ્ર ભયજનોના કલ્યાણુના અર્થે બનાવેલ છે. તેમાં આવેલ શ્રાવક ધર્મ પ્રભાવ ઉપર ચંદ્રવીરશુભાની કથા, ૨ દાનાદિ પુષ્ટ ફળ ઉપર ધર્મધનની કથા, ૩ શ્રાવક-ધર્મની આરાધના વિરાધના ઉપર સુમુખ નૃપાદિ ચાર ભિત્રોની કથા. આ ચાર કથાઓ એટલી બધી સરલ, સુંદર, રસિક, પ્રભાવશાલી, ગૌરવતાપૂર્ણ, ચમત્કારિક અને ઉપરેશપ્રહ છે કે તે ચાર કથા વાંચતા રામરોમ વિકસવર થતાં, ધર્મ ઉપર શ્રદ્ધા થવા સાથે ધર્મવૃત્તિ આત્મામાં પ્રકટતાંજ હરેક મનુષ્ય પોતાના આત્માને માટે મોક્ષ નજીક લાની મૂકે છે. ઉચ્ચા કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપથી છપાવી સુશેષિત બાધીંગ સાથે આ ચંદ્ર પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. ધર્માજ યોડી નક્કો સીલીકે છે માટે જલ્દી મંગાવો.

કિંમત રૂ. ૧-૦-૦ પોઝેજ જુહુ. મળવાનું ડેકાણ —

શ્રી જૈન આત્માનંહ સભા—ભાવનગર.

યોડી નક્કો આક્રમ છે.

જલ્દી મંગાવી લયો.

કમલ સંયમી ટીકા યુક્ત,

શ્રી ઉત્તરાધ્યયન સૂત્ર ભાગ ૧ લો.

ઉત્તમ પ્રકારના લેન્જર સીતેર રતલી કાગળો ઉપર નિર્ષુદ્ય સાગર પ્રેસમાં સારા રહેણા ટાઇપોમાં પત્રાકારે છપાવી અધાર પાડવામાં આવ્યું છે, ખાય પુરતી કાગોએ છપાવી છે, નેમાંના વણી નક્કો તો ઉપરી ગઠ છે, જુઝ પ્રતો આક્રમ છે. માટે નેણે ન મંગાવ્યું હોય તેઓએ જલ્દીથી મંગાવી લેવા સંવેળાની સુયાના છે. કિંમત માત્ર રૂ. ૩-૮-૦ છે. લાણો—

ન્યૂયર્સટ્યાપ્ક.

શ્રી વિજયધર્મ લક્ષ્મી જાન માદિર.
બેલનગર—આથા.

ક્ષમાવંત થણે.

“ક્ષમા એ વારણું ભૂપણ છે. શરતારોજ ક્ષમા આપી શકે છે. મહાવારોજ ખરી ક્ષમા આપી શકે છે. ક્ષમા નેવો ઉત્તમ ગુણ કોઈ નથી. નેચો એ બીના યાદ રાખે છે તેઓ મહાન થધ શકે છે. જનમભૂદનો મોટો ભાગ હુઃખ અને કંગાલીયતમાં સખડે છે, ત્યારે એક ખણ નાના ભાગ પૈશો, કૃતિ અને સુખ સંપાદન કરીને જગતમાં મહાન કાર્યો કરી રહ્યો છે તેનું કારણ શું છે ? નેચો કંગાલીયતમાં સખડે છે અને નેચો વિજય થયા છે તે ગન્નેમાં જો ક્ષમાશીલ મનુષ્યોનું પ્રમાણું ડાઢવામાં આવે તો તો, બણું વાચવા લાખડ વાચન થધ પડે. પણ તેની ગણ્યત્વી થાય નહિ અને તેનું પ્રમાણું ન નીકળે તો પણ એ નક્કી જ છે કે એ ગુણ ખરેખર વિજય મનુષ્યોમાં જ જરી આવશે. અને નેચો કંગાલીયતમાં અને ડલકડા વિચારામાં સખડે છે તેઓમાં એ ગુણ નહિ નેવા પ્રમાણુમાં જ માલદમ પડશે. પાછલા પ્રદારના લોકો વહુ ફૂર, ધાતકી અને સ્વાર્થ માટે અનેકને તુકશાન કરવાની હૃતિવાળા અણુંશે, મોટા મોટા ઘીતાણો, અનેક તરફથી અળતાં યશ, અગભિત હાલિત અને અસુલ સુખ કરતાં પણ ક્ષમાનો ગુણ ઉત્તમ છે. તેની કોઈ ગીતે કિંઅલ અંકાય તેમનંદી. તમે દરેકમાં ક્ષમાનો ગુણ હોવો નોંધશે અને તમારામાં તે ગુણ ન હોય તો તે તમારે ઘીલવનો જોઈશે. એ માટે આજથી જ ડાશીય કરો. ગુરસાનો ત્યાગ કરવા માંયો. માસના જોરાડોનો ત્યાગ કરો; ધાતકી, ફૂર અને કોણી જીવોથી ફૂર રહો અને તેમની સોખત પણ ના કરો.

“ક્ષમા ધર્યેરી છે: બદલો લેવાની વૃત્તિ માનસિક છે. તમે ધર્યેર જેવા થાઓ. માણસ કરતાં તમે આગળ વધો. તમને હુઃખ હેનારને, તમારા હુશ્મનને, તમને તુકશાન કરનારને, તમારા કરજદારને, તમારા હુાય હેડળ મુક્કાલા દરેક ગરીબ, કંગાળ અને ગુનહેગારને કંધપણ બદલો. દીખા વગર મારે કરવા તત્પર થાઓ; તેમજ કરો: તે દરેકને મારે કરો: અને તમારામાં હ્યા છે તે સાણીત કરો. એવા પ્રસંગે જ્યારે તમે ક્ષમાવંત થાઓ છો, માયા હેણાડો છો, ન્યાય જણવી રાણોછો અને હ્યાનો લાગ કરતા નથી. ત્યારે તમારા વિજયના જોરમાં વિદ્ધિ થાય છે અને કાળાંતરે તમે સર્વત વિજય મેળની શકશો. * * * * ઉદાર, દ્યાળું અને માયાળું થયા તમારું આત્મ પ્રેરે ત્યારે તમે તે પ્રેરણને દાણી દેતા ના. તે ઉપર ધ્યાન આપનો. અનુભવી અને જીવ માણસો ઘણી વખત વહુ દ્યાળું થધ શકે છે તેનું કારણ તેઓને થયેલા હુઃખના અનુભવમાં જણાઈ આવે છે. પણ જીવાન મનુષ્યો પણ કેમ દ્યાળું ન થાય ? તમે પણ દ્યાળું-ક્ષમાવંત થાઓ. ગુનહેગારને પણ દ્યાથી તારો.

સાઠ માઠ ધડીમાળીકૃત. “ વિજય-કળા ” માથી.

— → || ≈ ≈ || ← —